

ΕΛΛΗ ΠΑΤΩΝΙΔΟΥ

Ο ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ ΚΑΙ Η ΚΟΥΤΟΡΝΙΩ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ

ΚΟΥΤΟΡΝΙΩ

ΠΩΛΗΤΗΣ

ΧΩΡΙΚΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ:

1ος ΧΟΝΤΡΟΣ

2ος ΧΟΝΤΡΟΣ

ΧΟΝΤΡΗ

ΑΛΗΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΗΤΕΡΑ

Το Έργο είναι γραμμένο έτσι που να μπορεί να ^{αποδοθεί} ~~αποδοθεί~~ από πέντε ηθοποιούς.
Τρεις άντρες και δυο γυναίκες.

Ο ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ

ΕΚΝΗΣ ΠΡΟΣΧΗ: Ο ΣΠΕΣΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΔΑΔΑΚΩΝ ΟΛΑ ΑΠΑΝ, ΣΥΛΛΟΓΙΑ, ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ, ΜΕΤΑ ΚΑΡΤΕΛΑ, ΚΑΡΤΙΣΙ,

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: (Είναι ξαπλωμένος, κλακκωρίζεται, τεντώνεται, σηκώνει τα πόδια ψηλά, με δυό λόγια προσπαθεί να δημιουργήσει αστεία απροσχημα. Κουτορνίθω, έ, Κουτορνίθω. (μπαινει η Κουτορνίθω. Παρπατα σαν χαζή, ντυμένη αστεία)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Με φώναζες, αδελφούλη μου; Μπα, πρωί ξύπνησες σήμερα, τι επαθει

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Και βεβαια σε φώναξα. Ήαι μάλιστα σε φώναξα δυό φορές. Ξέρεις τι θα πεί να σε φωνάζει ο Τερπελαχανός δυό φορές; Ξέρεις ποσο κουραστικό είναι; Να ανοίξεις πρωί πρωί το στόμα σου, να πάρεις δυναμη για να φωνάξεις και τέλος να φωνάξεις: Κουτορνίθω, έ, Κουτορνίθω δυό φορές.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Μάλιστα. Αδελφούλη μου, εδω εμαι, δεν με βλέπεις καλέ;

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Πως δεν σε βλέπω... Απλως ήθελα να σου αποδείξω ποσο δυσκολο και κλακκωραστικό είναι να σε φωνάξω δυό φορές.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ (Κοιτά τα παιδια χαζά) Μάλιστα. Ακου τέλος εδω ετσι θάνατι.

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Τοσο κουραστικό είναι που έχασα όλες μου τις δυνάμεις.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Όλες σου τις δυνάμεις, έ;

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Τοσο κουραστικό που δένέχω δυναμη ουτε τα παπουτσιαιμου να φορέ

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Ουτε τα παπουτσια σου, έ;

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ (Μεινει τομάτι στα παιδια) Αυτε, λαιπον, Κουτορνίθω, να μου φορέσεις τα παπουτσια μου. Ωχ, ξεθδάθηκα στην κουραση

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Καλά αδελφούλη μου, μια και κουράστηκες τοσο... που ειναι τα παπουτσια σου, ά, να τρένα, να και το άλλο. (Ο.Τ. Καθώς είναι ξαπλωμένος σηκώνει με αστειο τροπο πρώτα το ένα ποδι και μετά άλλο (μεινει και πάλι τομάτι στα παιδια)

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: (Στα παιδια) Ήιβατε τι ωραιο κόλπο; Στοιχημα πως θα την κατα φερω να μου φορέσει και τα ρουχα μου; (Στην Κουτορνίθω)
Ωχ, άου, άου...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Τι ..τι είναι, τι επαθες Τερπελαχανά μου...

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Με πονεσες...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Σε πόνεσα, Τερπελαχανά μου;

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Και βεβαια με πονεσες, δεν προσέχεις λίγα λέω έγω...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Ω, με συχαρεις, αδελφούλη μου, δεν το θελα.

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ (Στα παιδια) Αυτε είναι το άλλο κόλπο... (Στην Κ.) Ω, ποσο κουράστηκα (είναι ακόμη ξαπλωμένος)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: Κουράστηκες, έ;

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Και βεβαια κουράστηκα. Να κρατώ το πόδι μου τοση ώρα ψηλά για να μου φορέσεις το παπουτσι μου. Και μετά να κρατώ το άλλο μου ποδι ψηλά για να μου φορέσεις το δευτερο παπουτσι μου... Ξέρε ποσο κουραστικό είναι; Ήιναι ανάγκη νάχουμε δυο πόδια, για να φοράμε δυό παπουτσια;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΟΣ: (Κοιτάζει τα ποδια της και ξανά κοιτά χαζά τα παιδια) Είναι ανάγκη;

ΤΕΠΙΠΛΑΧΑΝΑΣ: Για δοκίμασε κι εσύ να δεις ποσο κουραστικό είναι να κρατά κανεις τα ποδια του ψηλά... (Η Κ. Δοκιμάζει)

- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ναι, κουραστικό είναι.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Πολύ με κουρασε, Κουτορνίθω. Σου το έχω πει χιλιάδες φορές, πως εγώ, ένας έξυπνος άνθρωπος κουράζομαι όλη μέρα να σκέφτομαι, και να κατεβάζω ιδέες.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ναι, Τεμπελχανά μου, μου τό έχεις πει.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Δοιπον, γι' αυτό δέν πρέπει να κουράζομαι κι απο πάνω με δουλειές.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δέν μπορείς, δέν μπορείς..
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Και τώρα που ειμαι κουρασμένος δέν μπορώ βέβαια να φορέσω τα ρούχα μου. Μπορώ;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δέν μπορείς, αδελφουλη μου.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Μια λύση υπάρχει, μόνο.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ποια λύση, Τεμπελχανά μου;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Φερε απ' εκεί στην καρτέλα τα ρούχα μου και θα σου πώ (Η Κ. υπακουει, φερνει τα ρουχα.) Παρε το πουκάμισο μου.. (σηκώνει το ένα του χέρι ψηλά.) φορεσε μου το μανίκι. (του το φοράει) Τώρα το άλλο μανίκι (του το φοράει) τώρα φερε το παντελονι μου. (Του φοράει το ένα, μετά το άλλο παντζάκι) Ωραία! (Ο Τ. σηκώνεται, το πουκάμισο και το παντελονι εινα φορεμένα ανάποδα, γινεται μια μικρη κωμικη σκηνη καθως προσπαθει να σηκωθεί και δέν τα καταφέρνει. Η Κ. κοιτάει χαζά, μια του Τ. μια τα παιδιά, στο τέλος βάζει τα γέλια.)
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ούφ, στ' αλήθεια, Κουτορνίθω είσαι, βρε Κουτορνίθω μου... πως μου φόρεσε τα ρουχα μου έτσι ανάποδα... τώρα θα πρέπει να κάνω διπλό κήπο, να τα βγάλω και να τα ξαναφορέσω. Ξερείς τι θα πει να κήθεται ο σοφός Τεμπελχανάς ν' αρχολεϊται με τέτοιες παλιόδουλειές οπως εινα το ντυσιμο; (στα παιδια, κι ενώ αρχιζει να ντυνεται) Δεν μουλέτε, τι χρειάζεται να ντυνόμαστε αφου θα ξεντουμε πάλι; Και τι χρειάζεται να πλενόμαστε αφου και πάλι θα ξαναλερωθούμε; Τι χρειάζεται να χτενιζόμαστε αφου θα ξαναξεκτενιστομε; (αικουει χαζά) Στ' αλήθεια, δικιο έχει ο αδελφος μου. Τι χρειάζεται να στρώνουμε αφου θα ξεστρώσουμε και πάλι για να κοιμηθουμε; Αδελφουλη μου το αποφάσισα. Δεν θα στρώσω, ουτε θα σκουπισω ουτε θα καθαρίσω, ουτε θα πλυνω..
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (αικουει χαζά) Στ' αλήθεια, δικιο έχει ο αδελφος μου. Τι χρειάζεται να στρώνουμε αφου θα ξεστρώσουμε και πάλι για να κοιμηθουμε; Αδελφουλη μου το αποφάσισα. Δεν θα στρώσω, ουτε θα σκουπισω ουτε θα καθαρίσω, ουτε θα πλυνω..
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Νατα μας τώρα... Ειδα κι έπαθα να την πεισω πως οι δουλειες εινα για τις γυναικες και οι άντρες πρεπει να ξεκουράζονται. Και δέν μου λές Κουτορνίθω... Ποιος θα στρώσει και θα πλυνει και θα καθαρίσει;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ; Κανείς αδελφουλη μου. Τι χρειάζεται, αφου θα ξεναλερωθούμε και πάλι... Εσύ δέν το πες τώρα δά; Εσύ εισαι ο σοφός στο σπιτι μας κι ότι πεις πρεπει να γινεται...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ, Νομίζω δέν πάμε καλά... τέλος πάντων. Φτιάξε σε παρακαλώ το προγευμα, πεθαίνω της πεινας.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Αμέσως, τρέχω. (κάνει να βγει, ο Τ. ντυνεται μουνιουριζοντας, η Κ κοντοσπεκεται, ξαναγυρίζει) Μπα, τι χρειάζεται να φάμε αφου θα ξαναπεινάσουμε; Δεν κάνω πρόγευμα.. (κάνεται στην πολυθρόνα

- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Ναι, κουραστική είναι.
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Πολύ με κουράσες, Κουτερνίθω. Σου το έχω πει χιλιάδες φορές, προσέχ', ένας έξιπυρς ένθρπς κουράζομαι όλη μέρα να σκέφτομαι, και να κατεβαζώ ιδέες.
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Ναι, Τεππελχανά μου, μου τό έχεις πει.
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Λοιπόν, γι'αυτε δέν πρέπει να κουράζομαι κι απο πάνω με δουλειές.
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Δέν μπορείς, δέν μπορείς..
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Και τώρα που είμαι κουρασμένος δέν μπορώ βέβαια να φορέσω τα ρούχα μου. Μπορώ;
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Δέν μπορείς, αδελφούλη μου.
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Μια λύση υπάρχει, μένε.
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Ποια λύση, Τεππελχανά μου;
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Φέρε απ'εκει στην καρτέλα τα ρούχα μου και θα σου πό(Η Κ. υπακουει, τρνει τα ρουχα.) Παρε τοποκαμίσι μου..(σηκώνει το έν του χέρι ψηλά.) Φορέσε μου τομανίκι..(του το φοράει) Τώρα το άλλο μανίκι(του τοφορά) τώρα φέρε το παντελονι μου..(Του φοράει τοένα, μετά το'άλλο παντζόκι) Ωραιο! (Ο Τ. σηκώνεται, το πουκάμισο και το παντελόκι είναι φορεμένα ανάποδα, γίνεται μια μικρη κομική σκηνή καθώς προσπαθει να σηκωθεί και δέν τα καταφέρνει. Η Κ. κοιτάει χαζά, μια τον Τ. μια τα παιδια, στο τέλος βάζει τα γέλια.)
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Ούφ, στ'αλήθεια, Κουτερνίθω είσαι, βρε Κουτερνίθω μου... πως μ'φορέσες τα ρουχα μου έτσι ανάποδα... τώρα θα πρέπει να κάνω διπλό κόπο, να τα βγάλω και να τα ξαναφορέσω. Ξερείστι θα πει να κάθεται ο σφός Τεππελχανός ν'αρχαλειται με τέτοιες παλιοδουλειές σπρωειναι το ντυσιμς;(στα παιδια, κι ενώ αρχιζει να ντυνεται) Δεν μυλύτε, τι χρειάζεται να ντυνέμαστε αφού θα ξενθουμε πάλι; Και τι χρειάζεται να πλενόμαστε αφού και πάλι θα ξανκλερωθούμε; Τι χρειάζεται να χτενιζέμαστε αφού θα ξαναξεκτενισι
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: (ακουει χαζά) Στ'αλήθεια, δικιο έχει ο αδελφος μου. Τι χρειάζεται να στρώνουμε αφού θα ξεστρώσουμε και πάλι για να κοιμηθουμε; Αδελφούλη μου το αποφάσισα. Δεν θα στρώσω, ουτε θα σκουπισω ουτε θα καθαρίσω, ουτε θα πλυνώ..
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Κατα μας τώρα... Είδα κι έπαθα να την πεισω πως οι δουλειες ει για τις γυναικες και οι άντρες πρεπει να ξεκουράζονται. Και δέ μου λές Κουτερνίθω... Ποιος θα στρώσει και θα πλυνει και θα καθαρίσει;
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Κανείς αδελφούλη μου. Τι χρειάζεται, αφού θα ξανακλερωθούμε και πάλι... Εσύ δέν τοπες τώρα δά; Εσύ είσαι ο Σφός στο σπιτι μας κι ότι πεις πρεπει να γίνεται...
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ, Νομίζω δέν πάμε καλά... τέλος πάντων. Φτιάξε σε παρακαλώ το πρεγευμα, πεθαίνω της πεινας.
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΩΣ: Αμέσως, τάχην..(κάνει να βγει, ο Τ. ντυνεται μουρμουρίζοντας, η Κ κοιτασκεκεται, ξαναγυρίζει) Μπα, τι χρειάζεται να φάμε αφού θα ξαναπεινάσουμε; Δεν κάνω πρόγευμα..(κάθεται στην πολυθρόνα

με τα παιδιά φηλά.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Στα παιδιά). Ασχημα την έχουμε παιδιά. Φανταστήκατε τώρα να ανακαστώ να φτιάχνω μονάχος το προγευμα μου; Πό πόπο.. Και να στρούμενες το κρεβάτι μου; Και να συγγυρίσω το δωμάτιο μου;; Θεός να φυλάει...Κι ύστερα, να σκουπίσω και να ξεσκονίσω και να πλύνω. Ή, όχι. Ο κάθε σοφός Τεμπελχανάς πρέπει νάχει μια Κουτορνίθω να του κάνει όλες αυτές τις δουλειές. Κι εκείνος ήσυχος να ξεκουράζεται και να σκέφτεται εάν σοφός που είναι... (στην Κουτορνίθω) Κουτορνίθω μου, Κουτορνιθίτσα μου...άν δέν φτιάξεις το προγευμα μας θα πεθάνουμε της πεινας. Για εγώ θ' αρρωστήσω και θα πέσω στο κρεβάτι και δέν θα σηκώνομαι πιά. Θα ειμαι τσος αδύνατος που δένθα μπορω νακουνήσω τα παιδιά μου, ουτε να περπατήσω ουτε να μιλήσω.Το θέλεις αυτο;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Οχι, Αδελφούλη μου, θεός φυλάει εέντο θέλω, δέν θέλω ν' αρρωστήσω.
ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Έτσι μπράβο, άντε να ετοιμάσεις το προγευμα μας...Και καιτα, μην κάφεις τις φρυγανιές, έτσι;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Εντάξει αδελφούλη, πάν, μήν αρρωστήσεις, έτσι;(Η Κ. πάει προς την γωνιά που είναι μια κουζίνοια και σπινάει το πρώινό κένυτοας διαρκώς γιάφες, ρίξει τα πράγματα ανάποδα, και γίνεται με τη φρυγανιέρα κλπ. Ο Π.. ενώ ντυνεται τραγουδά)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑ

Ειμαι σοφός και πονηρός, ειμαι και κατεργάρης
μα σαν μου πουνε για δουλειά, ουφ, γινομαι γαρινιάρης.

Δεν μ'αρέσει η δουλειά, προτιμώ την τεμπελιά
Γιωργος είναι τ'ονομα μου μα με λέν Τεμπελχανά

Μή μου πήτε να ντυθώ, να νιοτώ και να πλυθώ
ουτε και δουλειές να κάνω...προτιμώ να...κοιμηθώ.

Ειμαιπραγματικός Τεμπελχανας, δέν πρόκειται για μύθο
καλά που έχω μια αδελφή που είναι...Κουτορνίθω.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Κουτορνίθω, έ, Κουτορνίθω.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ηγλίιστα, εδώ ειμαι Τεμπελχανά μου.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ετοιμάσες το προγευμα;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ηγρόμάλιστα...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καμένο φωμί μου μυρίζει, μήπως έκαψες τις φρυγανιές;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ηγρόμάλιστα.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Οχι, καλά το κατάλαβα. Δεν πειράζει, φέρε φωμί(Η Κ. μένει ακνητη, με τα μάτια κατεβασμένα) Τι συμβαίνει;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δε δε δέν έχουμε φωμί.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Και τι έγινε το φωμί που πήρες χθεός;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δε δέ δέν πήρα φωμί.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Και τι πήρες με τα λεφτά που σουδωσε; η φαλά;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ(θριαμβευτικά) Παγωτό!

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Πήρες παγωτο για μια λίρα;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (κουνάει το κεφάλι της.) Ηταν φραίο το παγωτο

και πήρα και δευτερο παγωτο.

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Ωστε πήρες δυο παγωτά , Κυρά Κουτορνιθω μου. Ας ειναι τίποτα θα φάμε το τυρί χωρις φωμί.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δεν έχουμε τυρι.

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Δεν έχουμε τυρί; Γιατί έγινε το τυρί;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τεθωσα στην γατουλα γιατι ηταν πεινασμένη κιέκλαιγε. Δεν της δρεσε το φωμί κιέτσι της έδωσα το τυρι.

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Βρε Κουτορνιθώ μου, ^{δεν}ότι και να σουπω ποτέ σου ^{δεν}θα καταλάβεις. Έωσε μου τα υπέλοιπα ^{χρυσά}γαπο τη μιά λιρα να πάω να φωνίσω εγώ.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δεν έχει υπέλοιπα.

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Τι εννοείς δέν έχει υπέλοιπα. Δυο παγωτά ειναι μια λιρα;'

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Οχι, δυό παγωτά ειναι μισήλιρα, πήρα απο τα μεγάλα..

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Καλά, και η άλλη μισή λιρα;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Να, πήρα και δυό παγωτά γιατη Λιλή και τη Μαρία , γιατι δέν πιστε αν πως το παγωτο ηταν τοσο ωραίο και τους πήρα απο ένα γιανα δε νο πέσο ωραίο ειναι...

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Ωχ, πάει η Λίρα μας, πάει η λιρίτσα μας. Τι θα κάνω μαζί σου, Κουτορνιθω μου;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ

Τι θα κάνω μ'αυτή την αδελφή
που ειναι τοσο μα τοσο πια κουτή
άλλα της ζητάς και άλλα κάνει
αχ, αυτή η αδελφή θα με τρελλάνει

Κουτορνιθω την λέν μα ειναι αλήθεια
πιο κουτη κι απο τα κουτορνιθια
Καλά που έχει κι'εμένα δηλαδή
τετοιο ατσιδα, πανεξυπνο παιδι.

Κουτορνιθω , της λέω, για έλα εδώ
βάλε λίγο χορτάρι στο λαγό
δίνει εκεινη χορτάρι στο σκυλάκι
και το κρέας τσπάει στο κουνελάκι

Κουτορνιθω, της λέω, κάνει κρυο
τρεχει εκεινη, ανοιγει το φυγειο.
Κάνει ζέστη, της λέω, εκεινη πάει
και μου φερνει ένα φλυτζάνι τσαΐ.

Τι θα κάνω μ'αυτή την αδελφουλα,
ειναι γρήγορη, , ειναι νοστιμουλα
δέν βαριέται να κάνει κάθε τι
μα έλα που ειναι τοσο πελύ κουτή...

ΠΕΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Ας βάλω λίγο πορραδιοφωνο να ξεγελάσω την πεινα μου. Βαριεμαι
τιποτα να τρεχω στον μπαϊράλη να φωνίσω. (ανοιγει το ραδιοφωνο)

ΚΟΥΚΟΥΡΙΩΣ: (ΓΡΑΦΟΥΝ) ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΡΙΩΣ

Είναι λίγο τεμναλό μου, θάλασσα πάντα τα κάνω
σαν μου πεις να κάνω τούτο, τα μπερδεύω και τα χάνω
κάνω το άλλο και θυμώνει ο Τερπελάχανας μαζί μου
Τι μεγάλα κι η δική μου...

Να και κείνος, για να πουμε πια και του στραβου το δικιο
ελο καιρε διατάζει, δέν δουλευει μια κ σταλια
ειναιόλο τερπολια.

Πατα, ταρα δέν θυμάμαι, που πρεπε να πάω πρώτα
στον φωμά, η στον μανάρη... Χμμ... άς πάω μια βόλτα
μέχρι να το θυμηθώ... Α, ναι, άς πάω πρώτα έναωραις... παγωτό. (βγαίνει
Ο Π. παρακολουθει ραδιοφωνα)

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Και τώρα αγαπητοι ακρατες σταμεγάλο μας διαγωνισμο. Προσχή
προσχή. Ο πρώτος ^(πρωτο) απάντηση στην ερωτηση μας, θα κερδι
σει εκατο λιρες. Ακομα, θα κερδισει ένα ταξίδι με το καραβι στα
νησια. Επαναλαμβάνω. Προσεξτε καλά την ερωτηση: Ο πρώτος που θα
βρει τη σωστή απάντηση και θα μάς τηλεφωνήσει, θα κερδισει εκατό λίρες και
ένα ταξίδι στα νησια. Αγαπητοι ακρατες συγκεντρωθήτε καλά για
να βρητε την απάντηση (εκείνη τη στιγμή μπαίνει η Κουτερνίθω μ' ένα
τεράστιο παγωτό. Ο Π. την αγριοκειτάζει αλλά της νευσι σιωπή
για ν' ακουσει την εκφωνήτρια) Ο διαγωνισμος μας λοιπον. Η πρώτη ε-
ρωτηση: Τι ειναι κείνο που κάνει νιαου νιαου και δέν ειναι γάτα;

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Τι ειναι κείνο που κάνει νιαου νιαου και δέν ειναι γάτα... Ππα,
θα πρεπει να ειναι πολύ επικλος αυτος ο διαγωνισμός.. Ε, αυτό πο
κάνει νιαου νιαου το ξέρουν και τα μικρά παιδιά... ειναι... ειναι...
η γάτα.

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Επαναλαμβάνω την πρώτη μας ερώτηση. Τι ειναι κείνο που κάνει
νιαου νιαου και δέν ειναι γάτα.

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Δεν μπορεί, μονο ηγάτα κάνει νιαου νιαου. Πως, λάθος κάνει η
εκφωνήτρια.

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Οποιος βρει τη σωστή απάντηση να μάς τηλεφωνήσει αμέσως για να
κερδισει τις εκατό λίρες και το ταξίδι στα νησιά. Τι ειναι κείνο
που κάνει νιαου νιαου και δέν ειναι γάτα.

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Κα τρελλά η ειναι; Τι ειναι κείνο λέει που κάνει νιαου νιαου και
δέν ειναι γάτα.

ΚΟΥΚΟΥΡΙΩΣ; (ενω γλυφει το παγωτό της.) ΓΑΤΟΣ!

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ (Κουτάζει την Κ. εμβροντητος, μετά τα παιδιά...) Τι ειπερ Κουτερ
νιθω μου, να σε φιλήσω.

ΚΟΥΚΟΥΡΙΩΣ: Γατες, γάτες. ΓΑΤΟΣ!

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Γρηγορα, γρηγορα, στο τηλέφωνο. Βρηκος τη σωστή απάντηση. Πως δ
το σκέφτηκα; και βέβαια, ο γάτος κάνει νιαου νιαου και δέν ειναι
γάτα βέβαια, αφου ειναι γάτος. (Πρεχει στο τηλέφωνο.)

ΚΟΥΚΟΥΡΙΩΣ: Καλέ, τι έπαθεσ, Τερπελάχανα μου, πρώτη φορά σε βλέπω να βιάζεσαι
ετσι σου πάντα βαριέσαι να κουνήσεις... μήπως έχεις πυρετό, γι
να σε δώ...

(πάει στο τηλέφωνο, πιάνει τον αριθμό) Ήμπρός, Ραδιοφωνο ειπεί; Ναι, ναι, για το διαγωνισμό. Η σωστή απάντηση είναι: ΓΑΤΣΕ: Τι κέρδισα; Είναι ο πρώτος που σάς τηλεφώνώ; Ήβλιστα, η διεύθυν μου είναι : Τεμπελχανας Κουφιοκεφαλάκης. Οδός Σαρανταποδαρυσας αριθμος πέντε. Καλιστα, μάλιστα. Ευχαριστώ.

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Με μεγάλη χαρά σάς πληροφορούμε αγαπητοι φίλοι, ότι την απάντηση για την πρώτη ερώτηση του διαγωνισμού μας την βρήκε ο κυριος Τεμπελχανας Κουφιοκεφαλάκης. Οδός Σαρανταποδαρυσας αριθμος πέντε. Συγχαρητήρια κυριε Τεμπελχανα...

ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ; Τεμπελχανα μου... Τρέξα Το ραδιοφωνό μας λέει πως ένας Τεμπελχανας Κουφιοκεφαλάκης κερδισε στο διαγωνισμό του ραδιοφωνού. Είδες τι σύμπτωση; Έχει το ίδιο όνομα με σένα.

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: ΚΑΙ τώρα πάμε στο δεύτερο διαγωνισμό μας. Η Ερώτηση....

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Σσσσ σσσσ Κουτερνίθω, σίπα ν' ακουσουμε την δεύτερη ερώτηση.

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Η ερώτηση είναι: Τι είναι εκείνο που κάνει μπε μπε και δεν είναι πρόβατο. Επαναλαμβάνουμε, τι είναι εκείνο που κάνει μπε μπε και δεν είναι πρόβατο... Οποιος μάζ τηλεφωνήσει πρωτοστη σωστη απάντηση θα κερδίσει εκατό λίρες και ένα ταξίδι με καράβι στα νησιά και πάλι.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τι είναι εκείνο....

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Επαναλαμβάνω την ερώτηση: Τι είναι εκείνο που κάνει μπε μπε και είναι πρόβατο.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τι να ναι άραγε.;

ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ: (Τραγουδά αφηρημένη ενώ ξεσκονίζει) Αρνάκι άσπρο και παχύ, τής μάνας του καμάρι εβγήκε εις την εσχά και στο χλωρό χορτάρι.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Αρνάκι. Αυτό είναι, αρνάκι..Κουτερνίθω μου, να σε φιλήσω, το βρήκες. Τρέχω. (πάει στο τηλέφωνο) να τηλεφωνήσω την απάντηση. μα βέβαια, το αρνάκι κάνει μπε μπε και δένει να είναι πρόβατο.

ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ: Ε, μα σίγουρα κάτι θα παθε ο αδελφός μου και τρέχει έτσι. συνήθως είναι ήλιος γάπλος και παραπονιεται κι από πάνω ότε κευράζεται...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Τηλεφωνεί.) Ήμπρός, ειπεί ραδιοφωνο; Έχω την σωστή απάντηση για τον δεύτερο διαγωνισμό σας. μάλιστα . Όνομα; Η αδελφή μου. Λεγεται Κουτερνίθω Κουφιοκεφαλάκη, οδός Σαρανταποδαρυσας αριθμος πέντε. Η σωστή απάντηση είναι: Αρνάκι. Τι κερδίζεις; Ω, σάς ευχαριστώ πολύ, πάρα πολύ. Ναι, θα περάσω αυριο να πάρω τα δύο

ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Με μεγάλη χαρά σάς ανακοινώνουμε ότι μας τηλεφώνησε ο δεύτερος νικητής του διαγωνισμού. Είναι η Κουτερνίθω Κουφιοκεφαλάκη, οδός Σαρανταποδαρυσας αριθμος πέντε. Μάζ τηλεφώνησε την σωστή απάντηση πρώτη. Η σωστή απάντηση είναι Αρνάκι. Συγχαρητήρια δεσποινίς Κουτερνίθω. (Η Κ. παρακολουθεί τα ραδιοφωνα)

ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗΣ: Τεμπελχανα μου, δεν θα το πιστέψεις. Ώστια σύμπτωση δεν ξανάδα. Κάποια Κουτερνίθω Κουφιοκεφαλάκη κέρδισε έλεει ένα διαγωνισμό στο ραδιοφωνο ...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Κουτερνίθωκι μου, εσύ κέρδισες... Τώρα μόλις τηλεφώνησα την απάντηση που μουπες. Τώρα κερδισαμεκι οι δυό(αρχιζειτο χορό)

Βεμπελχανά τώρα θα πάς και κρουαζιέρα. Τις δικιάς μας λίρεσβέραια θα
τις κρατάω εγώ. Καότι θέλεις θα σου το αγοράσω σαν καλός αδελφός.
Τρα λά λά, τρά λά λά (την παίρνει και χορεύουν) Αυείο πάμε στα νησιά
Τι χαρά, τι χαρά...

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΑΛΛΑΓΗ ΣΙΝΗΜΕ

ΣΗΜΗΝ ΔΕΥΤΕΡΗ : ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΨΕΥΤΙΑΣ

Σημηνικό απλό. Δεντράκια και σπιτάκια απο χαρτονι. Το ίδιο σημηνικό, με μικρές αλλαγές θα χρησιμοποιηθεί και για τὰ τρία νησιά. Θα γίνεταί κάθε φορά αφαιρεση, προσθηκη ή μετακίνηση χαρτενένιων αντικειμένων, θουνών, δέντρων, σπιτιών κλπ. Απαραίτητο κάπου να δίνεται η εντύπωση λιμανιου, απ' όπου θα μπαίνουν με το καράβι τα δυό αδέρφια. Το καράβι θα είναι και πάλι απο χαρτονι. Καθόριμαίγει σιγά σιγά το καράβι, το φουγάρο χαιρετά. Ισχυροζωγραφισμένος στα παράθυρα. Σε κάποιο σημείο, αρκετά ευδιάκριτη, μια επιγραφή που λέει: "Παλωσθήλατε στο νησί της Ψευτίας. Καθόριμαίγει το καράβι το τραγούδι του ταξιδιου ακουγεται και εμφανίζονται τα δυό αδέρφια με τις βαλίτσες τους.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Με πλειο ταξιδευουμε, πάμε σε νέους τόπους
καινούργιους να γνωρισουμε, κι αλλοιώτικους ανθρώπους
Πα δουμε πως περνάνε, πως τρώνε, πως μιλάνε
άν βλέπουν τηλεόραση, στο θέατρο άν πάνα.

Καράβι, καραβάκι, τραβα μεσ' στο γιαλί
Ανοιξε τα πανιά σου, και βρές καλό καιρό
Να, βλέπω ένα νησάκι, σταματα καπετάνιο,
σταμάτανα κατέβουμε, στο λιμανάκι πάνω.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ωχ, πως κουράστηκα... Εσθέθηκα στην κουραση (ξαπλώνει κάτω απο το δεντράκι όπου είναι η επιγραφή)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ε, όχι και κουράστηκες, Τεμπελχανα μου... Τι έκανες πάνω στο καράβι. Το κρεβάτι σου το στρώνανε οι καμαρότοι, το φαγητό το μαγειρεύαν οι μάγειροι και το σέρβιφαν οι σερβιτοροι. Ολη μέρα ξάπλα ησουνα. Εγώ για να πω και την αλήθεια βαρέθηκα να κάθεται ολη μέρα. Μουρχεται να κάνω λίγη γυμναστική να ξεμουδιάσω. (αρχίζει γυμναστική) Ένα δυο ένα δυό. (Μπαίνει κάποιος πωλητής μ' ένα αμαξάκι.)

ΠΩΛΗΤΗΣ : Καρπουζια, έχω φραια καρπουζια. Παρτε κυριοι φραια ζουμερα καρπουζια

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (Στον Π. που ήδη τόχει ριξει στον υπνο.) Τεμπελχανα μου, δώσε μου σε παρακαλώ μια λιρα να αγοράσω καρπουζι. Το πεθυμισα.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Ανοιγει το ένα μάτι) Καρπουζια; Που βρεθηκαν καλέ τα καρπουζια τετοιου καιρό.

ΠΩΛΗΤΗΣ: (Πιο δυνατά) Καρπουζια, φραι καρπουζια, ζουμερα γλυκα καρπουζια (βγάζει ένα... πορτοκάλι και το δίνει στην Κουτορνίθω) πάρε κοπέ μου φραι καρπουζι.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καλέ, αυτό είναι καρπουζι; Πορτοκάλι είναι

ΠΩΛΗΤΗΣ: Καρπουζι είναι κυριο, και μάλιστα το καλύτερο της αγοράς.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τεμπελχανα μου, για να λέει ο άνθρωπος πως είναι καρπουζι, καρπουζι θάναι. Ισως σ' αυτό το νησί τα καρπουζια τους να είναι ετσι...

- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τρέλλαθρες, Κουτερνίθω; Αυτό είναι ένα πορτοκάλι. Δεν το βλέπεις τρινο σάνπερτοκάλι, μυρίζει σάν πορτοκάλι...
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Ω, μά κυριε, μάσπροβάλλετε. Στο νηρί μας τα καρπουζια είναι ακριβώς έτσι. Απ' έθωμαϊαζουν με πορτοκάλια μα μέσα είναι καρπουζια... Ολόγλυκα κατακοκκίνα, ζουμερά καρπουζια...
- ΚΟΥΤΕΡΝΙΘΩ: Αχ, πως το πεθύμισα το καρπουζι... Τεμπελχανά μου, αγόρασε με ένα καρπουζι
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΟΥΘ, και πέρα κάνει αυτό.
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Για λίρα.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τι; Μια λίραγιαένα πορτοκάλι; Ε, αυτό πάειπολύ.
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Καρπουζι είναι κυριε σας λέω. Ή αν επιμένεις να λές πως ειν πορτοκάλι θα σε πάρω στηναστυνομία γιατί μου δυσφημίζεις τα προϊόντα μου. Ο αστυνόμος είναι θείος μου, θα σε κλείσει αρέ σας στη φυλακή... Ακουε εκεί νάρχοντας οι ξέναι να μάς βρίζου
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καλά ντε, δέν ειπαμε και τίποτα
- ΚΟΥΤΕΡΝΙΘΩ: Τεμπελχανά μου, σόπα, μην θυμώνεις τον καλό κύριο για μια λίρα. Δεν βλέπεις πωςσ καλός κινεζενικός είναι; (Του παίρνει τα χρήματα) ερίστε κύριε, πάρτε τη λίρα και δώστε μου το καρπουζι (Βιάζεται να φύγει φωνάζοντας) Καρπουζια, καλά καρπουζια....
- ΠΩΛΗΤΗΣ: (κάνει το πορτοκάλι, το δοκιμάζει. Ο Τ. παρακολουθεί) Αυτό το καρπουζι μοιαζει πολύ στη γευση με πορτοκάλι.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΓΙΑ ΜΕ ΔΩ... (δοκιμάζει' Α, τον κατεργάρη, μάς την έσπασε, μια λιραπληρωσα γιαένα πορτοκάλι... Τελος πάντων, τουλάχιστον τώρα θα ειμαι ησυχος να κοιμηθώ... Κουτερνίθω, μη με ξυπνήσεις... (Η Κ. τριγυρίζει, μαζευει λευλευδια. Σε λίγο ο ίδιος πωλητης, με διαφορετικό σκουφο μόνο, ξαναμπαινει με το ίδιο αμαξάκι και φωνάζει)
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Πεπόνια, καλά πεπόνια!..Παρτε κυριε λευκουμια είναι.
- ΚΟΥΤΕΡΝΙΘΩ: Αχ, πεπονια, αδελφούλη μου πως πεθύμισα ένα πεπόνι. Πάρε μου ένα πεπόνι σε παρακαλώ. Εσύ έχεις τα χρήματα μας...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Άσε με καυμένη, που βρέθηκαν τα πεπόνια τέτοιε καιρό... Άσε με να κοιμηθώ...
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Πεπόνια, καλά πεπόνια, ολόγλυκαπεπόνια...
- ΚΟΥΤΕΡΝΙΘΩ: Α, περιμένετε μισό λεπτό παρακαλώ. Τεμπελχανά, αγόρασε με σε παρακαλώ ένα πεπόνι.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Ανοίγει τοένα του μάτι, ανοίγει το άλλο, βλέπει τον πωλητή.) Παλιάνθρωπε, εσύ εισαι ^{Πα}... Τώρα να σου δείξω εγώ...
- ΠΩΛΗΤΗΣ: (που φοβάται λίγο) Ποιος καλέ, εγώπρώτη φορά σας βλέπω.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Εσύ δέν εισαι καλέ που πριν πέντε λεπτά μάς πουλήσες ένα πορτοκάλι για καρπουζι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Δέν ειμαστε καλά! Εγώ πρώτη φορά περνά απ' αυτό το μέρος. Και εσάλλου, όπως βλέπετε εγώ δέν πουλάω καρπουζια, πεπόνια πουλώ. Ορίστε!
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (σγκόνεται) Αυτό πεπόνι είναι μαρέ;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: ΓΙΑ ΒΕΒΑΙΑ πεπόνι, ένα φράκο, μυρωδάτο πεπόνι. Για το χαρηρι της δεσποινίδος μόνο μια λίρα ...

- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Αχ, αδελφούλη μου, κοίτα τι ωραίο που είναι. Αγόρασε μου το σε παρακαλώ...
- ΤΕΡΤΙΣΑΧΑΝΑΣ: Ερε σύ Κουτορνίθω, δέν βλέπω πως είναι μόνο ένα πορτοκάλι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Α, όλα κι όλα, κύριε, μή μάς θρίζετε κι έλας. Θα πάω να σάς καταγγείλω κατευθείαν στον Δικαστή που είναι κουμπάρος μου.
- ΤΕΡΤΙΣΑΧΑΝΑΣ: ΚΑΠΑ μας τώρα, ο Δικαστής είναι κουμπάρος του. Ποίν. απο λίγο ο αστυνόμος ήταν θείος σου, δέν μου λές, ο Δημάρχος τι σου είναι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Πρώτος ξάδελφος κύριε. Κι ο Δεσπότης είναι θείος της γυναίκας μου.
- ΤΕΡΤΙΣΑΧΑΝΑΣ: Μπα μπα, έχουμε τα μέσα βλέπω... Δεν υπάρχει και κανείς στο νησί που να μ'ήν είναι συγγενής σου;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Η οικογένεια μας είναι μεγάλη και αριστοκρατική κύριε. Το ξέρετε κύριε ότι ο προπαιρέτος πάππος μου ήταν αξιωματικός του Ναπολέοντα; Και η γιαγιά της ξαδέλφης της θείας της γιαγιάς μου ήταν κυρία επί των τιμών της Αυτοκράτειρας Διαδορίντης της Ρωσίας; -αι ο πρώτος ξάδελφος του παππού του θείου μου ήταν πρωθυπουργός του Αυτοκράτορος της Αυστρίας; Και ο κουμπάρος του γαμπρού του ξαδέλφου της προγιαγιάς της μητέρας μου ήταν σύμβουλος του Αυτοκράτορα της... Αιθιοπίας.
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Θά πάρετε ένα πεπόνι κυριε; Παρτε για το όμορφο κορίτσι ένα ζουμερο πεπόνι κυριε.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (μαγεμένη) Τι ωραία που μιλά αυτές ο κύριος. Τερπελχανα μου, πάρε μου σε παρακαλώ ένα πεπόνι..
- ΤΕΡΤΙΣΑΧΑΝΑΣ: Αυτό το τελευταίο με τον Αυτοκράτορα της Αιθιοπίας δέν τόπισσα... Πω πω, με ζάλισε με την φλυαρία του... Πως κευραστηκα, θάθελα να πάρω ένα υπνάκο... Ορίστε, πάρτε τη λίρα κι άστε με ησυχία.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (Παίρνει τα χρήματα, τον πληρώνει και παίρνει το πορτοκάλι.. Ο πωλητής φεύγει βιαστικά και τρίβοντας τα χέρια του.)
Εμμ νόστιμο φαίνεται αυτό το πεπόνι (το καθαρίζει, τρώει)
Ζουμερό είναι πράγματι, κι αρωματισμένο, μόνο που το άρωμα του μειάζει με πορτοκάλι. Φαίνεται πως σ' αυτό το νησί όλα τα φρούτα μυρίζουνε πορτοκάλι. (Ο Τ. ροχαλίζει, η Κ. τριγυρίζει, μαζεύει λευλουδια κλπ. Καποια στιγμή ο ίδιος πωλητής, με άλλο σκούφο τώρα, εμφανίζεται καιπάλι κυλόντας το καρσοτό κι του)
- ΠΩΛΗΤΗΣ : Σταφύλια, έχω καλά σταφύλια. Πάρτε κύριε καλά σταφύλια
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (Πάει στο μέρος του.) Καλέ, εσείς ειστε;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Ποιος εγώ, πρώτη φορά σάς βλέπω. Κήπως γνωριστήκαμε πουθενά και δέν σάς θυμάμαι;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Να, εσείς δέν ησασταν που πωλευσατε πεπόνια που έχουν γευση πορτοκαλιου και ο παππος σας είναι ο Μεγας Ναπολέων και η γιαγιά σας η Αυτοκράτειρα Κατερινα;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Και μή χειρότερα. Εγώ; Πρώτη φορά ακουω τέτοιες ανουσιές. Ερέ να η οικογένεια μου δέν είχε καιιά σνεθη μ' αυτού του ανε-

- ΚΟΥΤΣΡΝΙΘΩ: Αχ, αδελφούλη μου, κοίτα τι ωραίο που είναι. Αγέρασε μου το σε παρακαλώ...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ήρε σό Κουτσορνίθω, δέν βλέπω πως είναι μόνο ένα πορτοκάλι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Α, έλα κι έλα, κύριε, μή μάρ βρίζετε κι έλας. Θα πάω να σάς καταγγείλω κατευθείαν στον Δικαστή που είναι κουμπάρος μου.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΚΑΘΑ μας τώρα, ο Δικαστής είναι κουμπάρος του. Πρίν, απο λίγο ο αστυνόμος ήταν θείος σου, δέν μου λές, ο Δημάρχος τι σου είναι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Πρώτος ξάδελφος κύριε. Κι ο Δεσπότης είναι θείος της γυναίκας μου.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ήρε μπα, έχουμε τα μέσα βλέπω...Δεν υπάρχει και κανείς στο νησί που να μόν είναι συγγενής σου;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Η οικογένειά μας είναι μεγάλη και αριστοκρατική, κύριε. Το ξέρεστε κύριε ότι ο προπαππο πάππος μου ήταν αξιωματικός του Ναπολέοντα; Και η γιαγιά της ξαδέλφης της θείας της γιαγιάς μου ήταν κυρία επι τών τιμών της Αυτοκρατορίας Αικατερίνης της Ρωσίας; -αι ο πρώτος ξάδελφος του παππού του θείου μου ήταν πρωθυπουργός του Αυτοκράτορος της Αυστρίας; Και ο κουμπάρος του γαμπρού του ξαδέλφου της προγιαγιάς της μητέρας μου ήταν σύμβουλος του Αυτοκράτορα της...Αιθιοπίας.
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Θά πάρετε ένα πεπόνι κυριε; Παρτε για το όμορφο κορίτσι ένα ζουμερο πεπόνι κυριε.
- ΚΟΥΤΣΡΝΙΘΩ: (μαγεμένη) Τι ωραία που μιλά αυτός ο κύριος. Τεμπελχανά μου, πάρε μου σε παρακαλώ ένα πεπόνι..
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Αυτό το τελευταίο με τον Αυτοκράτορα τής Αιθιοπίας δέν τόπισα...Πα πα, με ζάλισε με την φλυαρία του... Πως κουραστήκα, θάθελα να πάρω ένα υπνάκο...Ορίστε, πάρτε τη λίρα κι άστε με ησυχία.
- ΚΟΥΤΣΡΝΙΘΩ: (Παίρνει τα χρήματα, τον πληρώνει και παίρνει το πορτοκάλι..Ο πωλητής φεύγει βιαστικά και τρίβοντας τα χέρια του.) Μμμ νέστιμο φαίνεται αυτό το πεπόνι(το καθαρίζει, τρώει) Ζουμερό είναι πράγματι, κι αρωματισμένο, μόνο που το άρωμα του μοιάζει με πορτοκάλι. Φαίνεται πως σ' αυτό το νησί έλα τα φρούτα μυρίζουνε πορτοκάλι. (Ο Σ. ροχαλίζει, η Κ. τριγυρίζει, μαζεύει λουλουδία κλπ. Καποια στιγμή ο ίδιος πωλητής, με άλλο σκουφο τώρα, εμφανίζεται καιπάλι κυλώντας το καρτοκόκι του)
- ΠΩΛΗΤΗΣ : Σταφύλια, έχω καλά σταφύλια. Πάρτε κύριε καλά σταφύλια
- ΚΟΥΤΣΡΝΙΘΩ: (Πάει στο μέρος του.) Καλέ, εσείς ειστε;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Ποιος εγώ, πρώτη φορά σάςβλέπω. Πήπως γνωριστήκαμε πουθενά και δέν σάς θυμάμαι;
- ΚΟΥΤΣΡΝΙΘΩ: Να, εσείς δέν ησασταν που πωλούσατε πεπόνια που έχουν γευση πορτοκαλιού και ο παππος σας είναι ο Μεγας Ναπολέων και η γιαγιά σας η Αυτοκράτειρα Κατερίνα;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Και μή χειρότερα. Εγώ; Πρώτη φορά ακουω τέτοιες αναησίες. Εμέ να η οικογένειά μου δέν είχε κανιά σνεθρ μ' αυτούς τους ανε-

- ΚΟΥΤΟΡΝΙΩΣ: Αχ, αδελφουλημν, κοιτα τι φραία που είναι. Αγέραςε μεν το σε παρακαλώ...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ερε σύ Κουτορνίω, δέν βλέπειε πως είναι μονο ένα πορτοκάλι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Α, όλα κι όλα, κύριε, μή μάε βρίζετε κι έλας. Θα πάω να σάς καταγγείλω κατευθείαν στον Δικαστή που είναι κουμπάρεσ μου.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΝΑΤΑ μας τώρα, ο Δικαστής είναι κουμπάρεσ του. Πρίν, απο λίγο ο αστυνόμοσ ήταν θειοσ σου, δέν μου λέε, ο Δημάρχοσ τι σου είναι;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Πρώτεσ ξάδελφοσ κύριε. Κι ο Δεσπότησ είναι θειοσ της γυναίκασ μου.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Επα μπα, έχουμε τα μέσα βλέπω...Δεν υπάρχει και κανείσ στο νησί που να μίν είναι συγγενήσ σου;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Η οικογένεια μας είναι μεγάλη και αριστοκρατική κύριε. Το ζέρετε κύριε ετι ο προπρεπερό πάπποσ μου ήταν αξιωματικόσ του Ναπολέοντα; Κι η γιαγιά της ξαδέλφησ της θειασ της γιαγιάσ μου ήταν κυρία επι τών τιμών της Αυτοκράτειρασ Διακετερίνησ της Ρωσίασ; Και ο πρώτοσ ξάδελφοσ του παπου του θειου μου ήταν πρωθυπουργόσ του Αυτοκράτοροσ της Αυστρίασ; Και ο κουμπάροσ του γαμπρου του ξαδέλφου της προγιαγιάσ της μητέρασ μου ήταν συμβουλοσ του Αυτοκράτορα της...Αιθιοπιασ.
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Θα πάρετε ένα πεπόνι κυριε; Παρτε για το όμορφο κορίτσι ένα ζουμερο πεπόνι κυριε.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΩΣ: (μαγεμένη) Τι φραία που μιλά αυτόσ ο κύριοσ. Τεμπελχανα μου, πάρε μου σε παρακαλώ ένα πεπόνι..
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Αυτό το τελευταίο με τον Αυτοκράτορα της Αιθιοπιασ δέν τόπιεσα...Πωπω, με ζάλισε με την φλυαρία του... Πωσ κουραστικια, θάθελα να πάρω ένα υπνάκο...Ορίστε, πάρτε τη λίρα κι άστε με ησυχο.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΩΣ: (Παίρνει τα χρήματα, τον πληρώνει και παίρνει το πορτοκάλι...Ο πωλητήσ φεύγει βιαστικά και τρίβοντασ τα χέρια του.)
Μμμ νόστιμο φαίνεται αυτό το πεπόνι(το καθαρίζει, τρώει)
Ζουμερό είναι πράγματι, κι αρωματισμένο, μόνο που το άρωμα του μειάζει με πορτοκάλι. Φαίνεται πως σ'αυτό το νησί όλα τα φρουτα μυρίζουνε πορτοκάλι. (Ο Π. ροχαλίζει, η Κ. τριγυρίζει, μαζευει λουλουδια κλπ. Καποια στιγμή ο ίδιοσ πωλητήσ, με άλλο σκουφο τώρα, εμφανίζεται καιπάλι κυλώντασ το καρτετό κι του)
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Σταφύλια, έχω καλά σταφύλια. Πάρτε κύριοι καλά σταφύλια
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΩΣ: (Πάει στο μέρος του.) Καλέ, εσείε ειστε;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Ποιοσ εγώ, πρώτη φορά σάς βλέπω. Νήπωσ γνωριστήκαμε πουθενά και δέν σάς θυμάμαι;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΩΣ: Ναι, εσείε δέν ησασταν που πουλουσατε πεπόνια που έχουν γευση πορτοκαλιου και ο παππουσ σας είναι ο Μεγασ Ναπολέον και η γιαγιά σας η Αυτοκράτειρα Κατερινα;
- ΠΩΛΗΤΗΣ: Και μή χειρότερα. Εγώ; Πρώτη φορά ακουω τέτοιεσ ανησίοεσ. Εμέ να η οικογένεια μου δέν είχε καιιά αγεδη μ'αυτοου τουσ ανε-

πρόσπεσε τους βασιλιάδες, που το μόνο που έκαναν ήταν να τριπελιάζονταν. Ήμένα ο παππούς του πατέρα μου ήταν ο εφευρέτης του αεροπλάνου. Ο πατέρας μου, όταν ήταν μικρό στην κούνια του, δεν εννοούσε να πιει το γάλα του αν δεν το παίρναν βόλτα με το αεροπλάνο του μπαμπά του.

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Για μιλάτε σοβαρά; Αυτό πρέπει να το ακουσει ο αδελφός μου. Τριπελιάζω και μου, ζήναι να ακουσεις μια ωραία ιστορία (ο Π. γυρνάει από το άλλο πλευρό και συνεχίζει τον ύπνο του.)

ΠΩΛΗΤΗΣ : Άστε τον αδελφό σας να κοιμηθεί, δεσποινίς μου, μήν τον ενοχλείτε. Να, δέν θα πάρετε λίγο σταφύλι;

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Α, όχι, το σταφύλι δέν μ'αρέσει. Αρέσει όμως στον αδελφό μου το Τριπελιάζω. Για στιγμή να τον ξυπνήσω...

ΠΩΛΗΤΗΣ: (φοβισμένος) Όχι, όχι, μήν τον ξυπνάτε, να αγόρασε του εσύ ένα τσαμπί σταφύλι να φάει και να δροσιστεί μόλις ξυπνήσει...

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Καλά λέτε, μία στιγμή να πάρω χρήματα από το πορτοφόλι του, να εδώ τάχει. Πως ειπατε πως κάνει το σταφύλι σας;

ΠΩΛΗΤΗΣ : (της δίνει ένα πορτοκάλι.) Ορίστε. Πάρτε ένα τσαμπί σταφύλι, το πιο μεγάλο που έχω, μόνο για μια λίρα;

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ(κοιτάζει φοβερικά το πορτοκάλι) Μα...αυτό είναι σταφύλι;

ΠΩΛΗΤΗΣ: Και βεβαία σταφύλι είναι. Εσείς τι λέτε; μήπως θαρρείτε πως είναι πορτοκάλι;

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Ναι...δηλαδή...δέν ξέρω. Αφού το λέτε πως είναι σταφύλι, σταφύλι.

ΠΩΛΗΤΗΣ: (Στά παιδιά) Για μιά τέτοια γυναίκα νάχεις να ανοιγεται η καρδιά σου. Να είναι χειμώνας, να κάνει παγωνιά, κι εσύ να της λές, γυναίκα, ζέστη κάνει άνιζε τον ανεμιστήρα. Ή εκείνη να σου λεί μάλιστα άντος μου, αφού το λές εσύ ζέστη θα κάνει.

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: (Στα παιδιά) Φαίνεται πως αυτό το νησί ελοι οι άνθρωποι μιιάζοννε σαν δίδυμοι, κι όλα τα φρούτα μιιάζοννε με πορτοκάλια.) (στο πωλητή.) Ωστε αυτό είναι ένα τσαμπι σταφύλι.

ΠΩΛΗΤΗΣ: Όπως σε βλέπω και με βλέπετε.

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Κι εγώ τι ειμαι;

ΠΩΛΗΤΗΣ: Είσαι ένα αμερσο, γλυκό και έξυπνο κορίτσι.

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Αλήθεια; Πρωτη φορά με λένε έξυπνη. Λετε να έχει δικια;

ΠΩΛΗΤΗΣ : (βλέπει τον Π. που κουνιέται και βιάζεται να φύγει) Άντε, κορίτσι μου, πάρε το σταφύλι σου γιατί βιάζομαι.

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Μάλιστα. Πως ειπατε πως κάνει;

ΠΩΛΗΤΗΣ : Μιά λίρα. Για σένα όμως που εισαι τόσο έξυπνη και καλο κορίτσι μισή λίρα. Πάρτε δυό τσαμπιά σταφύλι για μια λίρα(της δίνει δυό πορτοκάλια)

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Ω, ευχαριστώ, ευχαριστώ, ειστε τόσο καλός. Θα ευχαριστηθεί ο αδελφός μου αν ξυπνήσει και δει το σταφύλι που του αγόρασα. Να μήν λεί πως σκέφτομαι μονάχα τον εαυτό μου.) Ήνα, λιγάκι σκληρό μου φαίνεται το σταφύλι σας καλέ..(Ο πωλητής φεύγει βιαστικά.)

ΠΩΛΗΤΗΣ : Σκληρό βεβαία, αφού είναι πρώτης ποιότητας, τι ήθελες να είναι, μαλακό για να λειώνει;(στα παιδιά) Καλύτερα να του δίνω προτού ξυπνήσει εκείνος ο άγριος ο αδελφός της γιατί θα με κάνει με τα

Καλά, κρασί πάρτε το για τρεις λίρες. (παιρνεί τις τρεις λίρες, δίνει το κρασί, ουρχει.)

ΠΡΩΑΝΤΗΣ: Καλά τα καταφέραμε, με τρεις λίρες αλδάλυρ. Ξαχί με καλή κρασί για να δούμε τι λέει το κρασί σου, έ, και διάζωσαι να πιάς, έλα να πιεις λιγάκι μαζί μου να κάνουμε κέφι. Που πάρ...

ΧΩΡΙΚΟΣ (βιαστικά) Διάζωμαι κύριε, έχω δουλειά(ουρχει, έβω από τις κευρτιν αλλά παρακαλούει)

ΠΡΩΑΝΤΗΣ: (βάζει κρασί σ' ένα ποτηράκι, το βλέπουμε, είναι νερό) Για να δούμε αυτό το περίεργο κρασί. Ήπα, τι βλέπω, σαν να μή μου φαίνεται κρασί αυτό. Ήαν νερό μου μοιάζει. -ε μυρίζει. Ούτε τη μυρωδιά ούτε την όφι, ούτε τη γευση του κρασιού έχει αυτό το υγρό. Ήερό είναι. Ήαθερό, αυτό νερόκι. Ήερό μου πούλτος ε αχιλότιγες. Ήρε, που είσαι που είσαι και παραγωγός και σκοτώνεσαι στον κέπε για να κάνε το κρασί. Ήώρα να σε πάω στην αστυνομία, ο αστυνόμος είναι φίλος μου, καλέ τι θύδες μου το πιστοφα κι εγώ ο ίδιος πως έχω θείο αστυνόμο. Ε ατσιόδα εγώ, την έπαθα σαν τον χειρότερο Άλκα. Αγοράσα το νερό για κρασί. Καλά να πάω. Από τον αέρα ηρθαν οι τρεις λίρες και στον αέρα πήγαν. (Ήχαινει)

ΧΩΡΙΚΟΣ: (τριβει τα χερια του) Ήου την έσκασα. Ήρεις λιρίτσες, τρεις αλδάλυρες λιρίτσες στα χέρια μου.. Λές να πιάει να θρει τον θείο του τον αστυνόμο όπως λέει; Ήπά, μέχρι που νάπαι να του θρεισώ θάχω γίν καπνός. χά χέ χά.. (τραγουδά)

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΚΟΥ

Κερδίδα στον κέσμο υπάρχουνε σωρό
Κρασί ηθελε να πάρει καιπήρε το νερό
Μιά τέτοια χαζομάρα ποτέ μουεγώ δεν ειδα
και παριστάνει ο κύριος τον μέγα τον ατσιόδα

Ήρεις λίρες μεροιάματο, ο ατσιόδας ειμαι εγώ
χωρίς να κάνω κέπε, χωρίςνα κουραστή
Ας πάρω τα λεφτά μου κι άς πάρω τώρα δρόμο
μήν τύχει κι ανταμώσω, παιδιά τον αστυνόμο...

(Καθός προχωρεί πίσω πίσω, για να φύγει:μπάινει κάποιος ντυμένος αστυνόμος. Στα κρυφά αστυνόμος πάει πίσω του, τον πιάνει κι ο χωρικός μπήγει μια φωνή)

ΧΩΡΙΚΟΣ: Μανουλα μου, τρομαξά.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Σ'επιασα, τι πούλευσες;

ΧΩΡΙΚΟΣ: Τι τι τιποτα κύριε αστυνόμο. Πωπωπουλευσα, δηλαδή πούλευσα κρασί. Το δικό μου το κρασί. Από τσαμπελι μου.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Ισά έχεις αμπέλι; Ήου είναι το αμπέλι σου, πάρα με να το θέ.

ΧΩΡΙΚΟΣ: Δεδδδ ή δηλαδή δεν δεν έχω αμπέλι...να το αγόρασα το κρασί. Καλι στα το αγόρασα καιτοκαταπουλησα.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Αγόρασες το κρασί και το καταπουλησες;

ΧΩΡΙΚΟΣ: Μυρμυράλιστα. (φοβάται)

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Έχεις άδεια;

ΧΩΡΙΚΟΣ: Ορίστε; Τι άδεια;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Άδεια να πουλάς και να αγοράζεις κρασιά.

ΧΩΡΙΚΟΣ: Ναι, δηλαδή...οχι...δηλαδή...

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Δεκα λίρες πρόστιμο.

ΧΩΡΙΚΟΣ: Τι;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Δεκα λίρες πρόστιμο γιατί αγοράζεις και πουλάσεις εμπόρευμα χωρίς άδεια.

ΧΩΡΙΚΟΣ: ΔΕΚΑ ΛΙΡΕΣ!

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Μάλιστα, δέκα λίρες.

ΧΩΡΙΚΟΣ: Δεν έχω δέκα λίρες, κρίστε, φίλετε.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Πισες έχεις.

ΧΩΡΙΚΟΣ: Έχω μονάχα τρεις λίρες κυρία αστυνόμη, να...

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Ας είναι, δώσε μου αυτές τις τρεις λίρες και κυριο θα μου φέρει τις υπόλοιπες.

ΧΩΡΙΚΟΣ:Μ Μάλιστα κύρια αστυνόμη. Ορίστε πάρτε. Που να φέρω τις υπόλοιπες; Στην αστυνομία;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Οχι όχι, νάρθθις εδώ, σ'αυτό ακριβώς το σημείο και να μου τις δώσεις αυτοπροσώπως. Γιατάλαθος; (Ο Α. φευγει και κρύβεται.)

ΧΩΡΙΚΟΣ: Μάλιστα κύρια αστυνόμη, μάλιστα, πώς δέν κατάλαθα...(στα παιδιά) ουρ, φτηνά τη γλύττωσα. Θαινεται πως είναι εκείνος ο αστυνόμος ο φίλος του πωλητή που του την έσκασα και του πούλησα το καθαρό νεράκι για κρασί. Για, για στάσου, ο αστυνόμος δέν φάνηκε να ήξερε πως εγώ ειχα γελάσει εκείνο τον άνθρωπο. Δεν ήξερε πως του πουλάσα το νερό για κρασί. Μου ειπε να πληρώσω δέκα λίρες πρόστιμο και μετά δέχτηκε να πάρει τις τρεις λίρες που ειχα. Και δέν μου δωκε καμιά απόδειξη για τις τρεις λίρες που μου πήρε. Μετά του ειπα να πάρω τα υπόλοιπα χρήματα στην αστυνομία κι εκείνος δέν δέχτηκε. Ειπε να του τ'α φέρω εδώ και να του τ'α δώσω...αυτοπροσώπως. Γιατι δηλαδή εδώ στην ερημιά να του φέρω τα λεφτά; Και που με ξερει εμένα ποιος ειμαι κι αν θα ξανάρθω κυριο..Τρελλάς ειμαι να ξανάρθω; Και μήπως εγώ τον ξερω εκείνος; Μήπως ειμαι σιγουρος πως είναι αστυνόμος; Καλά, φορουσε τη στολή. Κι αν φορουσε στολή καρναβαλιου...; Ολος ο κόσμος ντυνεται μασκάρως τα καρναβάλι πολλοι φορانه στολές αστυνόμου. Αν είναι κανένας απατεώνας κι έκλεψε την στολή του αστυνόμου για να μου πάρει τα χρήματα με. Κι ο τρεπος που διαζοταν να φύγει..Λες να είναι κι αυτές κατ'όπως κατεργάρης σαν και μένα...(στα παιδιά) ολο κατεργαρεοι και φευτες είναι σ'αυτό το νησί. Δεν μπορείς πιά νάχεις εμπιστοσύνη σε κανένα. Πανε λοιπον οι τρεις λιρίτσες μου, πάει και το δοχείο με το νερό...Τουλάχιστο θάχα δροσερό νερό να πίνω να μη διψάω. Ενω τωρα δέν έχω τιπτα, τιπτα...(φευγει. Ο φευταστυνομος μπαινει τριθοντας τα χέρια του, βγαζει τσακισακι και το καπέλο του αστυνόμου ενώ τραγουδά:

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

Κορόϊδα στον κόσμο υπάρχουνε πολλά
το πρόστιμο πληρώνουν και δέν βγάζουν μιλιάρια
δέν ειδα εγώ ποτέ μου μια τέτοια χαζομάρα.

σε τέτοιον αστυνόμε δέν θάδινα ποντάρα

Τρεις λίρες μερεϊάματο, ατσίδας πευ ειμαι εγώ
χωρίς να χάσω τίποτα, χωρίς να κουραστώ.

Ας πάω στο σπιτάκι μου και έλα θάν εντάξει
εφάρμοσα καισήμερα τον νόμο και...την τάξη. (γολά)

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Τι φραϊα πευ του την έσκασα Ψρε παιδάκι μου. Για υπάρχουνε αϊόμα
τέτοια κερβύδα; Τρεις λίρες στο χέρι για πέντε λεπτήν θέατρο. Καλο
ηθεποιος ειμαι όμως μα την πίστη μου, έ; Ακου αστυνόμες. Την έχασ
ο φιλαράκος. Αν κρατούσε και δέκα λίρες στην τσέπη του θα του της
έπαιρνε όλες. Και να πάω κυριο λέει να πάρω τα υπόλοιπα. Χα χά,
τέτοια πλάκα δένέχω κάνει στη ζωή μου. (Κρατώντας τον μπροχο με το
ρουγα του αστυνόμευ κάνει να φύγει όταν μπαίνει η Λουτορνίθω, μα-
ζευοντασαγριοαλουλουδα . Τρομάζουν και οι δύο.)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ω; ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΤΕ;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Χέμμ ποιος ειμαι, ειμαι...εσείς ποια ειστε;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Εγώ ειμαι η Λουτορνίθω Κουφροκεφαλάκη. Εσείς;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Εγώ...μά...γιατι ρωτάτε; Πήπως γνωρίζομαστε;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δεν νομίζω. Εσείς δένμοιαζετε με τον πωλητή πευ πουλούσε καρπο
ζιά σαν πορτοκάλια ουτε με τόν άλλο που πουλούσε πεπενια σαν
πορτοκάλιαυτε με τον άλλο που πουλούσε σταφύλια σαν πορτοκάλια.
Δεν πιστευω ο παπους σας να έχει δικέ τον αεροπλάνο για να πινει
το γάλα σας ουτε και ειμαι η γιαγιά σας η Λυτοκρίτειρα της Ρωσίας
Πήπως ειμαι ο θειος σας αστυνόμες; ;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Αστυνόμες; Πως σας ηρθε αυτή η ιδέα; ;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Μα εγώ γνώρισα τον κυριο που ειμαι ανεπίδες του αστυνόμευ και
ειπε πως θα τον φέρει. Ω, μά κρατάτε τη στολή του αστυνόμευ; Διτί
σας ευκαι; ; Για να δώ..

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Ε, ναι, βήλαδή, όχι, δηλαδή...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Δέν ειμαι δική σας; (φορά το καπέλο) Και ποιανου ειμαι; Που την
βρήκατε;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Τη βρήκα...άν ναι, βέβαια, την βρήκα εδώ, να εδώ πίσω απο τους
θάμνους. Ακριβώς μέλις τόρατην βρήκα στη στολή, κι έλεγα ποιος να
την έχασε άραγε...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Αυτό ειμαι. Αυτή ειμαι η στολή του αστυνόμευ. Σε λίγα θάρθει και
εκείνος. Ο αδελφός μου θα του πεί για τις τρεις λίρες του.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Τρεις λίρες; Ποιες τρεις λίρες;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Πληρωσε τρεις λίρες, τις δύο τις πληρωσε εκείνος και την άλλη τη
πληρωσα εγώ γιατι κουράστηκε και κοιμάται.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Κοιμάτα; ποιες κοιμάται; πευ κοιμάται; τάχιο χαμένα.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Μα ειμαι πολύ απλό κυριε. Ο αδελφός μου κοιμάται εδώ πιο κάτω;
Και τώρα που θα ξυπνήσει θα θυμηθεί τις τρεις λίρες και θα γίνει
θηρίο.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Θηρίο, έ; Και...ειμαι μεγάλες ο αδελφός σας;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Αμέ; ως ειχει απάνω.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Και...δυνατός;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: ΟΥενου, μπορεί να σας σηκώσει ολόκληρο απάνω, όταν θέλειφυσικά.
Στοπανηγύρι σήκωσε τον Δημαρχο μας φηλά για ν'αλλάξει τη λάμπα,

που δένέστανε.

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Έτσι δυνατός είναι;

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Έχει κάτι μπράτσα σαν τηλεγραφέυλα, και κάτι χερουκίες..

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Μανουλά μου...

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Σαν τον πειράζει κανείς ανάθει. Πάω να τον ξυπνήσω

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Ανάθει, έ; (Εγιάξει τις τρεις λίρες και τις τις δίνει.) (χι, όχι δεσποινίε μου μην τον ξυπνάτε του αδελφού σου. Αμαρτία είναι, άστε τον να ξεκουραστεί τον καυμένο..) Να, πάρτε αυτές τις τρεις λίρες, να του τις δώσετε όταν ξυπνήσει. Έτσι να πηγαίνω τώρα, θιάζομαι..

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: (σόν χαζή) Να... που πάτε καλέ, ..να σας συστήσω τον αδελφό μου (κοιτά τις τρεις λίρες) Κι αυτές οι τρεις λίρες...

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Γειά σας δεσποινίς μου, γειά σας... Μην πήτε τίποτα στον αδελφό σας...

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Και, τη στολή του αστυνόμου;

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Άστε την, για ενθύμιο...(γαίνει)

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Ε, στ'αλήθεια είμαι Κουτρονίθω. Δεν καταλαβαίνω τίποτα. Μου έδωσι τρεις λίρες κι έφυγε. Καλοι που είναι οι άνθρωποι σ'αυτό το νησί! Εμ γέλια, τα καρπουζία τους μοιαζουνε με πορτοκάλια, το ίδιο και τα πεπόνια του, άλλα δέν πειράζει... Ελπίζω τα σταφύλια τους να μή μοιαζουν με πορτοκάλια (εγιάζει τα δυό πορτοκάλια), Πάω να ξυπνήσω τον αδελφό μου να του δώσθ τα σταφύλια που του αγόρασα. Να δροσίσει τα χείλη του... έπως ειπε κι ο καλός πωλητής. Τεμπέλω να μου, ζύπνω Τεμπελαχανάκι μου, σουχω μια έκπληξη...

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: (Ευπνα, τεντώνεται, σηκώνει τα πόδια ψηλά, έπως στην πρώτη σκηνή, χασμουριέται) Έκπληξη; Τι έκπληξη, μ'αρέσουνε οι εκπλήξεις ιδίως άν είναι ιωραίες εκπλήξεις.

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: (του δείχνει τα πορτοκάλια) Σου αγόρασα σταφύλια που σ'αρέσουνε.

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Σταφύλια; Που βρεθηκαν τα σταφύλια τέτοιο καιρό. Πήπως... (σηκώνεται λίγο, βλέπει τα πορτοκάλια, πετάγεται απάνω) Τι είναι αυτό

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: (τραιάζει) Στα στα σταφύλια. Τ'αγόρασα απο ένα καλό πωλήτη. Μου κοστισαν μια λίρα και τα δυό κιλά.

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Παλί στην έσκασε εκείνος ο παλιάνθρωπος βρε Κουτρονίθω. Τι θα κάνω εγώ με σένα... (εγιάζει το πορτοφόλι του.) Πάνε οι τρεις λιρίτσες μας. Οι τρεις φραίες λιρίτσες μας. Τελος πάντων.

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: (του δίνει τις τρεις λίρες.) Αδελφευλή μου, πάρε αυτές τις τρεις λίρες, μου τις έδωσε ένας καλός κύριος και μου δωσε κι αυτή τη στολή για ενθύμιο.

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Τι? Πήρες πίσω τις τρεις λίρες μας; Βρήκες τον Αστυνόμο; Πω πά τι ατσίδα αδελφή που έχω εγώ... όσο κοιμέμενα πήγεσαι βρήκε τον αστυνόμο, κι έφερε πίσω τις τρεις λιρες μας... Στ'αλήθεια, δέν ξέρω Κουτρονίθω μου, ποιος είναι ο κουτός και ποιος ο έξυπνος στην οικογένεια μας...

ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Εγώ ξέρω... Εγώ είμαι η Κουτρονίθω, κι εσύ είσαι ο Τεμπελαχανάς

(κλείνει η σκηνή με τα τραγούδια της Κουτρονίθω και του Τεμπελαχανά)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ : ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΜΑΣΑΣ

Τα σκηνοικά έρσια, με λίγες αλλαγές. Εδώ σπατότε πλέον είναι ένα σπίτι απο χαρτόνι. Σε μια επιγραφή διαβάζουμε: ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΜΑΣΑΣ, ΚΟΠΙΑΣΤΕ, ΜΑΛΛΕ (ΦΡΕΣΗ.) Σε μια γωνία φαίνεται η μύτη του καράβιου, ακουµε το φουγάρο και τη μουσική με το τραγουδι του ταξέδου. Μπαίνουν ο Φ. και η Κ. με τις βαλίτσες τους.

ΤΕΡΠΙΣΑΧΑΝΑΣ: Οχ, ξεθεόθηκα στην κουραστ.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Πάλι κουράστηκες, Τερπελχανα μου. Καθό που τα λέμε έλο καζο-μαστε και τερπελιάζουμε στο καράβι.

ΤΕΡΠΙΣΑΧΑΝΑΣ: Ναι, αλλά το καράβι κουνάει, και όταν το καράβι κουνάει εγώ κουράζομαι. Έδε ξεπλύνω λίγο να ξεκουραστώ... Ειπέ, το γράφει εδώ. Νησί της μάσας. Απιάστε. Καλή έρεση.

(Επο σπίτι κωιλοφορουν πάνω κάτω - οι δύο τρεις χοντρες, γυναικες και άντρα. Μπορουν να φορουν φορέματα με σύρμα απο κάτω για να φαίνονται χοντρες. Εγάζουν ένα τραπέζι, καρτέλες, στρώνουν το τραπέζι, σέρνουν σαμπόν, καθύονα αρχίζον να τρώνε.)

1ος ΧΟΝΤΡΟΣ: Ω, ωραιε αυτό το κοτόπουλο...

2ος ΧΟΝΤΡΟΣ: Και το αρνάκι καλό είναι...

ΧΟΝΤΡΗ: Εγώ προτιμώ το μοσχάράκι... είναι πολύνόστιμο.

1ος Οι πατάτες είναιιμουρλια...

2ος. Το πιλάφι χρειάζεται λίγο αλάτι.

ΧΟΝΤΡΗ: Τα ντελμαδάκια παραφήθηκαν...

(Ο Τερπελχανας και η Κουτορνιθω είναιιαπέξω)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τερπελχανα μου, βλέπω ένα σπίτι, άς κτυπήσουμε να μας δείξουν τον δρόμο...

ΤΕΡΠΙΣΑΧΑΝΑΣ: Καλά λές (κτυπάει)

(Ανοίγει η χοντρη.)

ΤΕΡΠΙΣΑΧΑΝΑΣ: Καλημέρα σας... Σας παρακαλώ ο δρόμος για την πόλη...

ΧΟΝΤΡΗ: Καλημέρα. Εένιο θα εισαστε. Περβάστε να φάτε. Αδυνατουληδες με φαίνεστε.

1ος ΧΟΝΤΡΟΣ Καλέ, πεσό καιικωκαλο είναι τα καύμένα. Καθίστε, πάρτε. (τους δινει φαγητά.) Ο Φ. καιη Κ. κάθονται αφου διαβάζουν λιγο πρωτα)

ΤΕΡΠΙΣΑΧΑΝΑΣ: Ευχαριστείμε, δέν πεινάμε ξέρεστε..

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: ΔΙΝ βέλω, ευχαριστώ.

ΧΟΝΤΡΗ: Μα δέν γίνεται, εσάς θα σας πάρει ο ανεμος σε λιγο, αν φυσήξε λιγο πιο δυνατά. (γελουν ενώ τρώνε)

2ος ΧΟΝΤΡΟΣ: Φάτε, φάτε να δυναμώσετε καισε λιγο θ' αρχίσει ο διαγωνισμός.

ΤΕΡΠΙΣΑΧΑΝΑΣ: Ποιος διαγωνισμός;

ΧΟΝΤΡΗ: Μα εμείς νομίσατε πως γι' αυτό ηρθατε, για τον διαγωνισμό. Δει ηρθατε γι αυτέ;

1ος Διαγωνισμός φαγητου .θα γύνειδιαγωνισμός για το ρεκόρ πολυφογιας.

2ος,: Αυτες που θα φάει το πιο πολύ φαγητό θα μπει στο βιβλιο των ρεκόρ.

ΧΟΝΤΡΗ: Το νησί μας είναι γνωστο για τη μάσα του...

- 1ος : Δηλαδή με δυό λόγια αγαπάμε το φαγητό...
- ΚΟΥΤΣΟΥΝΙΩΣ: Αυτό να λέγεται... πράγμα που φαίνεται...
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Δηλαδή θέλετε να πείτε πως... μετά α'π έλο αυτό το φαγητό θα φάτε κι άλλος;
- ΧΟΝΤΡΗ: Θα φάμε να λέτε...
- ΚΟΥΤΣΟΥΝΙΩΣ: Οχι, ευχαριστώ εγώ δένθέλω άλλο... χέρτασα...
- 1ος, 2ος, (γέλια) Ή, οχι δά... μή μας λέτε οτι χερτάσατε, θα αστειεύσετε βέβα;
- ΧΟΝΤΡΗ: Καλέ, αστειεύεστε; Φαγητό ηταν αυτό; Αυτά ηταν τα... ορεκτικά.
Στο διαγωνισμό ο καθένας πρεπει να φάει το λιγώτερο...
- 1ος Τρία γουρουνόπουλα στο φουρνο
2ος μαζί με δέκα κιλά πατάτες...
- ΧΟΝΤΡΗ: Ένα καζάνι πιδάφι...
- 1ος Δυο αρνάκια στο φουρνο , τρία κλέφτικο και ενόμιση βραστο.
2ος Δεκατρία κοτοπουλα και εικοσιπέντε κουνέλια στιφάδο
- ΧΟΝΤΡΗ: Σαράντα πέντε ψωμιά και δέκα κιλά παξιμάδια
- 1ος Ένα καζάνι σούπα, άλλο ένα καζάνι ντολμάδες , κι άλλο ένα καζάνι κεφτέδες, κι ένα καζάνι μακαρόνια με κιμά
- 2ος Ένα κορότσι γεμάτο γλυκά, πάστες, τουργες αμυγδαλωτά, κρέμες
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ (σφριάζεται στην καρέκλα) Κι έλα αυτά θα τα φάει ένας ανθρωπος;
- ΧΟΝΤΡΗ: Αμε, αυτή είναι μονάχα η πρώτη δόση. Στη δευτερη δόση είναι ο μουσακάς, η φασολάδα, οι ρέγγες, οι σαλάτες...
- ΚΟΥΤΣΟΥΝΙΩΣ: Χαμέ μου, θα λιποθυμίσω. Η κοιλια μου πονάει...
- 1ος Και τέλος τα φρουτα. Σαράντα κιλά μανταρίνια, εβδομήντα επτά μπανάνες ...κι ότι άλλο βρεθει....
- ΤΕΠΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Ωχ, το στομάχι μου...
- ΚΟΥΤΣΟΥΝΙΩΣ: Ωχ, η κοιλιά μου....

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ

Κοπιάστε στο τραπέζι μας, μην ντρέπεστε, κοπιάστε και λίγο μεζεδάκι δοκιμάστε.

Έχουμε κρέας χειμινό, αρνάκι και μοσχάρι κι ελέφρεσκι τηγανισμένο κάρι

Πατάτες, και πιλάφι και ντολμάδες
κουκιά λουβιά και φασολάδες

Κοπιάστε, πάρτε ορεκτικά, πάρτε λίγη σαλάτα γεμάτα μην αφήνετε τα πιάτα

Κοπαστε στο τραπέζι μα, μην ντρέπεστε , κοπιάστε και λίγο μεζεδάκι δοκιμάστε....

ΚΟ ΤΣΟΥΝΙΩΣ: Και δέν μου λέτε καλέ, γιατι τρώτετεσο πολύ; Γιατι δέν ζίνετε και λίγα φαγητά σ'αυτους που δέν έχουνε;

ΧΟΝΤΡΗ: Τι λές κορίτσι μου;

- πεινασμένους, σ'αυτους δηλαδή που πεινάνε...
- 1ος ΧΟΥΤΡΟΣ: Καλέ, δέν προσέξατε; Ερισκόσατε στο νησι των χουτρών. Η πιο καλή απασχόληση μαγειρική το φαγητό...
- 2ος: Και στα καλλιστεία μας βγάζουμε την Μίε Χουτρελα. Οσο πιο χουτρη τόσο πιο όμορφη.
- ΧΟΥΤΡΗ: Ήπεικιά και συχόριο πουλένε... Κανείς δέν πεινάει. Πεινάτε; (γελ)
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Τερπελχανα μου, πως τους παρουπάρχουνε παιδιά που δέν έχουν να φανε...-α, όπως εκείνα τα παιδιά της Αφρικής που βλεπαμε στην τηλεόραση... που είναι αδύνατα και σκελετωμένα...
- 1ος: Αδύνατο, δέν μπορεί να υπάρχουν τέτοια παιδιά.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καλέ, γιατί δέν πάτε και σε κανένα άλλο νησί να δήτε που υπάρχει και άνθρωποι πεινασμένοι.
- ΧΟΥΤΡΗ: Αδύνατο. Οσο φορές δοκιμάσαμε να μπουε σε καράβι για να ταξιδέ φουμε ρυθίστηκε το καράβι. Εμναστε βλέπετε τόσο χουτρη και βαρεια που δέν μάς σηκώνουνε τα καράβια και οι βάρκες.
- 1ος, 2ος: Κι όταν μπουε σε αεροπλάνο πεφτει το αεροπλάνο δυστυχώς...
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Τερπελχανα μου, τους λυπάμαι αυτους τους ανθρώπου. Πριμα είναι να μή ξέρουν τίποτ'άλλο να κάνουν εκτος απο το φαγητό.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Δεν βλέπετε τηλεόραση;
- ΧΟΥΤΡΗ: Πως δέν βλέπουμε. Ολο διαφημίσεις για φαγητά
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Ρι γλία δέν διαβάζετε;
- 1ος: Αρε; Διαβάζουμε... συνταγές μαγειρικής.
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Και γιατί δέν κάνετε λίγη γυμναστική;
- ΧΟΥΤΡΗ: Γυμναστική; . Τι είναι αυτό;
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Γυμναστική, να'έτσι, ένα δυό, ένα δυό... Ελα τερπελχανα μου να δειζουμε στην κυρία Χουτρή τι είναι γυμναστική.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ουφ, βαριέμαι, άσε με Κουτρονίθω.
- ΚΟΥΤΡΟΝΙΘΩ: Ελα καϊμένο, γυμνάσου λιγάκι. Θέλεις να γίνεις κι εσύ χουτρός σαν κι αυτους εδώ;; (Γυμνάζονται λίγη) Άντε, άντε, φίλοι μας, κέντε κι εσείς γυμναστική... (οι χουτρη προσπαθούν, είναι αστει
- 1ος ΧΟΥΤΡΟΣΑ, εμένα δέν μ'αρέσει καθόλου αυτο το γυμναστι...κό.
- 2ος: (υπε κι έμένα
- ΧΟΥΤΡΗ: Προτιρώ τον διαγωνισμό φαγητου...
- 1ος, 2ος: Προπόνηση;
- ΧΟΥΤΡΗ: ΠΡΟΣΟΜΗΣΗ! Ήμπρός, μάρε... (στρώνουνται στο τραπέζι, σε ρυθμό εμβατηρίου κιαρχίζουν να τρώνε, ενώ ακουμε το τραγουδι της μάσας)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΑΣΑΣ

Στο τραπέζι σαν καθίσω, τι χαρά
φέρτε φαγητά να φάμε, φέρτε μου πολλά.
Κρέας και πατάτες, σάλτσες και πιλάφια
κατεβάστε ότι έχετε στα ράφια
δύστε κι άφθονα ωμιά

Ελάτε να φάμε μαζί στην κουζίνα

(ρίστε, καθίστε)

τα πιάτα..... γεμίστε,
στα σφάγια μασήστε
και καταγευχθίστε
καιάε ειστε λιγάκι...παχύς.

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Φερπελχανά μου, μπορώ να σου πώ κάτι ιδιαίτερος;

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Ακουω; ειραι έλος αυτιά.

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Αν πλυνουμε κέντε λεπτά ακέμη σ' αυτό το νησί θα πάβω ...διακοπή

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Οχι διακοπή βρέ Κουτορνίθω μου, συγκιπή θέλεις να πείς...

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Και, θα το πάβω σίγουρα.

ΚΟΝΤΡΗ: ΔΟΠΙΩ: σέ δυέ λεπτά αρχίζεις ο διαγωνισμός μας. Πάρτε τις θέσεις σας...

1ος ΚΟΝΤΡΟΣ: (Στρώνονφκι με τις πετσότες γύρω στο λαιμό) Έτοιμος.

2ος ΚΟΝΤΡΟΣ: Έτοιμος. Εμπρός μάρε. (Ολοι κειτάζουν τα δυέ αδέλφια) Λειπον;

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: μη χη, Πρεπει, ..πρεπει να πλυνουμε πρώτα τα χέρια μας. Αυτό είναι! Πετά δεν καθέρασσε στο τραπέζι με απλυταχέρια , έτσι δεν είναι, Κουτορνίθω;

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Α, εγώ δέν ζανακόεβομαι στο τραπέζι...

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ (τής κόνεινοσημα) Κουτορνίθω, ειπα θα πάμενα πλυνουμε τα χέριαμας.

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Κα αφου δέν θα φάμε...Τι σ'επιασε, και μου έγινεξ ζαφνικά τσσο καθαρές...

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Βρε τελειως κουτορνίθω εισαι, να σου πώ ιδιαίτερος...(στο αυτό τη Το λέω αυτο για να μπορέσουμε να το σκάσουμε δέν καταλαβαίνεις;)

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Α, κατάλαβα... Λειπον, εγώπρεπει να πάω να πλυνω τα χέριαμου για να το σκάσω...

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Η ...αδελφή μουθέλει να πεί πως θα πλυνουμε τα χέριαμας για ν αρχίσουμε να τρώε... Τσείε άμας μή μας περιμένετε, μπορείτε ν' αρχίσετε τον διαγωνισμό, θα σός φτάσουμε στο δρόμο...

1ος , 2ος Α, ευχαριστουμε πολύ, ειστεπολύ ευγενικαι..

ΚΟΝΤΡΗ: Αντε, λειπον, πηγαινετε να πλυνετε τα χέριασας κι εμείς στο μετά ζυ...εμπρός μάρε(με μουσική του τραγουδιου της μάσας αρχίζουν να τρώνε... Ο Σ. και η Κ. το σκάνε σιγά σιγά, παίρνουν την βαλί σα τους και φευγουν...

ΚΟΥΤΣΟΝΙΩΣ: Πώ πώ, φτανά τη γλυτήσάμε, Φερπελχανά μου... τρέχα μή τυχόν και μας κνηγήσουν....

ΤΕΜΠΕΛΑΧΑΝΑΣ: Σωπα καυμένη που θα μάε κνηγήσουν αυτει τώρα είναι απασχολημένε με το φαγητό τους... Κι εγώ κουράστηκα, μην τρέχεις...

ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΗΝΗΣ ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΒΑΡΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ : ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑΣ

- Εάν σκεπαστεί τ'όραμα πρέπει να διαμεσολαβήσει σε πλατεία κάποιος πόντος. Κατόπιν μια επιταγή εδώ κινείται. Φιγούρες από χαρτί δίνουν τη δυνατότητα των πόντων. Κερικοί πολίτες πηγαίνουν με τον ήχο της μουσικής και πετάνε σκουπίδια εδώ κινείται. Ένας τρώει σάντουιτς και πετάει το χαρτί, άλλος πίνει λεμονάδα και πετάει το κουτί, άλλος τρώει μπανάνα και πετάει την κλουδά, άλλος αλλάζει τα παπούτσια του και πετάει τα παλιά στο δρόμο. Ο δρόμος είναι γεμάτος σκουπίδια. Παιχνίδι με καρτέρι με τη σχετική μουσική, μπαίνει ο Τ. και ο Κ με τη βοήθεια τους άποιαθε φορά. Διαβάζουν την πινακίδα, ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑΣ : Πόθεν και οι δύο τη μύτη τους και προχωράνε. Βρισκουν ένα πολίτη που πετάει τα κλουδία από γιορτινιά, τον πλησιάζουν. Φαίνεται αλήτης, είναι κακοτεμένος και βρόμικος. Έτσι βρόμικος είναι έτσι οι πολίτες, και πολύ περισσότεροι ο προεδρός τους. Ο αλήτης, αν χρειάζεται για σην. ευνομία είναι γινάσι
- ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ : Χμ καλημέρα σας, φάχνουμε ένα ξενοδοχείο θα μπορούσατε να μας δείξετε ένα;
- ΛΑΝΤΗΣ : Ξενοδοχείο... Χαλίστα, να πάτε στο Βρόμικο Χανι, είναι εδώ κοντά. Είναι το πιο βρόμικο της περιοχής.
- ΚΟΥΡΤΟΝΙΟΣ : Α, βρόμικο είναι;
- ΛΑΝΤΗΣ : Και βέβαια, όλα τα ξενοδοχεία μας είναι βρόμικα. Αλλά, αλλά το Βρόμικο Χανι έχει οφτά αστέρες στη βρωμιά.
- ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ : Χμ, κανένα λιγότερο βρόμικο;
- ΛΑΝΤΗΣ : Α, κατάλαβα, δέν μπορείτε να πληρώσετε για οφτά αστέρες βρωμιάς. Μη προσεχτιμάτε πεντε αστέρες βρωμιάς; Είναι το Υοφιο Ποντίκι, κάπου ένα χιλιόμετρο απ'εδώ.
- ΚΟΥΡΤΟΝΙΟΣ : Τερπελχάνα μου, εμένα δέν μ'αρέσει το φάφιο ποντίκι...
- ΛΑΝΤΗΣ : Πάτε να πάτε στο Σαπιο Αχλάδι, ο ιδιοκτήτης του είναι ξάδελφος μου. Για του τηλεφωνήσω να σας σερβίρασα πιο βρωμια σεντενιά που μπορεί να βρεί... Ξέρετε, δέν έχουμε και πολλοστουρίστες και γι'αυτό δέν προλαβαίνουν τα σεντενιά να λερωθουνε... Η Βρωμια μας δέν είναι και πολύ τουριστική πόλη.
- ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ : Πως την ειπατε την πόλη σας;
- ΛΑΝΤΗΣ : Βρωμια. Δέν έχετε σκουπί για την περίφημη Βρωμια, μα απο που έρχεστε;
- ΚΟΥΡΤΟΝΙΟΣ : Απο το καράβι...
- ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ : Ξηραστε ξένοι ξέρετε...
- ΛΑΝΤΗΣ : Ω, μας καλώς ήρθατε, πρέπει να πάρετε μέραστην απενομή του μεταλλίου που θα πάρουμε επισήμως σήμερα σε ειδική τελετή. Ο ίδιος ο Γραμματέας της Παγκόσμιας Επιτροπής Ρεκόρ θα έρθει να δώσει στον Προεδρό μας το βραβείο για τα σκουπίδια. Η πόλη μας έχει τα πιο πολλά σκουπίδια στον κόσμο. Καμάρω βάλουν στο βίβλιο σάν ρεκόρ.
- ΚΟΥΡΤΟΝΙΟΣ : Αιάν, αδ'ελφούλη μου, που πέσαμε...
- ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΣ : Ξα, ναι, ξέρετε, εμείς δέν θα μείνουμε και πολύ... Για να πο με την αλήθεια, φευγουμε κι όλας τώρα...
- ΛΑΝΤΗΣ : Ναι έχι, δέν προκειται να σας αφήσουμε να φύγετε έτσι, πρέπει να μείνετε. Απο την πόλη μας δέν περνουν ξέρετε και πολλοι τουρί-

στες(παρνά ο Προεδρός και πετάει σκουπίδια)

ΑΛΗΤΗΣ : Ω, να τον Προεδρο μας... Κυριε Προεδρε, κυριε Προεδρα, δυε τουριστε στην πέλη μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: (Κι αυτέ βρώμικος αλλά φοράει επίσημο καπέλο) Τουριστες πουντους, αρπάξτε τους.

ΑΛΗΤΗΣ: (Κρατώντας τον Π. και την Κ.) Εδώ, εδώ τουρέχω κυριε Προεδρε..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: μπράβο , παιδιά μου, κρατήστε τους σφιχτά . Κυριε τουριστες, σάς καλωσορίζουμε στην πέλη μας, την διάσημη για την Τραμιά της, την Τραμουσα μας!

ΑΛΗΤΗΣ: (χειροκρετά) Μπράβο, μπράβο κυριε προεδρε.

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝ: (φοβισμένος) χμ χμ ξέρετε, εμείς ειμαστε κάπως βιαστικοι, δηλαδή... ειμαστε πολύ πάρα πολύ βιαστικοι και πρεπει να φύγουμε σε λίγo, δηλαδή πρέπει να φύγουμε αμέσως τωρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μα είναι αδύνατο, είναι απελύτως αδύνατο. Σημερα οικειρώς θα γίνει η επίσημη τελετη της απενεμής του Παγκόσμιου Μεταλλίσιου Βραμιάς.. Η Βραμουσα μας, θα μπει στο βιβλίο των ρεκόρ σαν η πιό βρώμικη πολη της υφηλίου. Το καταλαβαίνετε αυτί; της υφηλίου.

ΚΟΥΚΟΥΝΙΘΩ Τερπελαχανα μου ο κύριος θέλει να πεί πως έποιος είναι βρώμικος του δίνουν και βραβειο απο πάνω;

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝΑΝαι Κουκουνίθω μου κάτι έτοιμο θέλει να πεί αλλά εσύ βουλωστε σε παρακαλώ... Ασε με να σκεφτω πως θα ξεμπλέξουμε απ'εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μετά απο την τελετή ειστε επισημοι προσκεκλημένοι μου στο τραπέζι που θα δώσουμε , για να αποδειξουμε στην πράξη πως τιμουμε τους κανονες της ακαθαροσίας. θα φάτε μέσα σε πιάτα που έχουν ένα μήνα νο πλυθουνε, με πηρουνια που έχουν δυε μήνες να πλυθουνε, και με μαχάιριο που έχουνε....τρείς...

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝ: Τρεις μήνες να πλυθουνε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οχι, δυστυχώς εδώ θα σάς απογοητεύσουμε. Τα μαχαίρια μας αναγκαστή καμε να τα πλύνουμε πριν τρεις εβδομάδες, γιατι ειχαν τωση πολλή βραμια απάνω που δέν μπορούσαν πιά να κόψουν. Στο μεταξύ όμως τα χρησιμποιουμε τρείς φορές την ημέρα, πρωί , μεσημέρι, βράδυ, χωρίς να τα πλύνουμε καθόλου, για λογαριάστε λειπεν, τρείς εβδομάδες, επι επιτά μέρες που έχει η κάθε εβδομάδα μας κάνουν ειποσι μία επι τρια γευματα την ημέρα μός κάνουν πάνω απο εξήντα γευματα απλυσιάς. θα μπορούσε να ήταν κι αυτό ρεκόρ για μαχαίρια, δέν νομίζετε; ;

ΤΕΡΠΕΛΑΧΑΝ (τουρχειται να κάνει εμετο) Ναι, ναι, βεβαια, εξήνταμερες απλυτα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: (καμαρώνει) Ε, δέν μπορεί ο καθένας να κάνει τέτοια ρεκόρ εδώ που τά λέμε. Χρειάζεται κάποιο ταλέντο, χρείάζεται προπίνηση πως το λίνε...Εγώ ζέτετε, επικικρόσειχα ταλέντο. Πάντα τόλεγε η μακαρίτισσα η γιαγιά μου απο την πλευρά τηρηπτέρας μου. Παιδι μου, έλεγε, καπι α μέρα εσύ θα πάρεις βραβειο ακαθαροσίας. Λές και τοξερε η κακομοιρα. Αχ, γιαγιά Πολύμνια, που εισαι τώρα να καμαρώσεις τον εγγονό σου..Πρεπει όμως να παραδεχθώ ότι μου έτυχαν και καλοι και νομοταγεις πολίτες. Ποτέ κανένας δέν έχει παραβει τον νόμο. Ποτέ κανένας

δεν πη

Έστο και ένα σκουπίδια μέσα στον σκουπιδοτενεκέ.

ΤΕΜΠΕΛΙΑΣ: Δηλαδή κύριε προεδρε, έχετε και σκουπιδοτενεκέδες;

Χωρ' άλλων με κάθε περηφάνια πως τους ξηλώσαμε όλους. Υπήρχαν μερικοί, παλιές αμαρτίες, από τον προηγούμενο Προεδρα το οποίοι ήταν καθυστερημένα κεφάλι. Μεταξύ μας είχε κάποιος βλάφη ο άνθρωπος κι ήθελε να πετάει ο κόσμος τα σκουπίδια μέσα σε κάτιανέτα κουτάκια που υπήρχαν δεξιά κι αριστερά από τον δρόμο. Μπορείτε να φανταστήτε πως κουραστικό για τους καυμένους τους πολίτες να περπατούν βέκα και περισσότερα βήματα για να πετάξουν τα σκουπίδια στον ντενεκέ;

ΚΟΥΚΡΗΙΩΣ: Τερπελχανά μου, αυτός σε ξεπέρασε κι εσένα στην τερπελία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Α, ΠΑΧΟ χάρημαι που το ακουω... Λοιπον, που λέτε, ο ανόητος ο πρώην, είχε αυτή τη λύση. Και δέν μου λέτε σάρ παρακαλώ, γιατί κάνουμε έξοδα και φτιάχνουμε τους δρόμους, γιατί διπλά στους δρόμους κάνουμε πεζοδρόμια; Για να πετάμε τα σκουπίδια, μάχουμε άνεση και ευρυχωρία για τα σκουπίδια μας κι έχι να τα στριμόχνουμε σε κάτι κουτάκια τσα βιά, και μάλιστα κίτρινα, πράσινα, μπλέ και άλλες τέτοιες σαχαλάμιαρες. Δεν συμφωνείτε κυριε Τερπελχανά;

ΤΕΜΠΕΛΙΑΣ: Έ, ναι, δηλαδή... Και δέν μου λέτε τη συνέβηκε στον κύριο.. πρώην;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Α, αυτός ευτυχώς τα καθάρωσε, δηλαδή τα τίναξε, και ησύχασε ο κοσμάκης που είχε μπουχτίσειπιά στην καθαριότητα. Τότε, ακριβώς την επομένη της κηδείας του βγήκα εγώ με ένα πύρινο λόγο... (ανεβαίνει σ' ένα κοκάνάκι)

Κάτω η καθαριότητα

κάτω οι σκουπιδοτενεκέδες

Ζητώ η ελευθερία του πολίτη

πετάτε άνετα τα σκουπίδια στους δρόμους, σάν στο σπίτι σας..

ΑΛΗΤΗΣ: ΗΠρόδρο, μπράβο, εσένα θέλουμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ.

ΚΟΥΚΡΗΙΩΣ: Καλέ, ακουσε καλά τ' αυτιά μου ή μήπως κουφάθηκα...

ΤΕΜΠΕΛΙΑΣ: Μετά τί έγινε κύριε προεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ναι, μερικές καθυστερημένες νοικοκυρές θυμώσαν γιατί τώρα τα παιδιά θα πετούσαν τα σκουπίδια στα χαλιά τους και στα πατάματα. Εγώ όμως τις καθησύχασα. Και τι πειράζει κυράδες μου, αν πετάνε τα παιδιά τις φλουδες του πορτοκαλιου στο χαλί.; Τι πειράζει αν πετάνε τις φλουδες του μήλου στομπάνιο; Τι πειράζει αν πετάνε τις φλουδες του καρπουζιου ή της μπανάνας στις σκάλες.;

ΚΟΥΚΡΗΙΩΣ: Κι αν πέσει καμιά γριουλα και σπάσει το πόδι της;

ΑΛΗΤΗΣ: Ακρεμα καλύτερα. Πως θα δουλέψουν οι γιατροί μας αν δέν υπάρχουν σπασμένα πεδάρια

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΗΠρόδρο παιδι μου, να μου θυμίσεις να σου αυξήσω τόν μισθό σου. Εγώ βλέπετε, κυριε τουρίστες, έχω λύσει το πρόβλημα των ανεργων γιατρών. Και μένε τόν γιατρών; Ήταν νοσηρομαν, τόν φαρμακοποιών... Βλεπετε, εμείς στην Εφομευσα μας έχουμε το ρεκόρ για τις πιο

πολλές αρρώστειες. Η πόλη μας έχει τα πιο πολλά μικρόβια στον κόσμο.

ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ: Βεμπελχανα μου, δέν αισθάνομαι καλά. Δεν αισθάνομαι καθίλου καλά. Πονάει η κοιλιά μου... το στομάχι μου, το κεφάλι μου...

ΠΡΟΣΒΛΗΣ: Ωραία, πολύ ωραία, δέν σάς τελεγα. Σ' ελίγο θα νιώθετε χάλια, τόσο χάλια που θα χρειαστεί να πάτε στο βρώμικο νοσοκομείο μας. Ίσως θα δήτε πως έχουμε ιατρική περίθαλψη δωρεάν. Δεν θα πληρώσετε ούτε σέντ και οι γιατροί θα σας δώσουν τα πιο χαλασμένα φάρμακα που μπορούν να βρεθούν. Μόνο στη Βρωμύουσα μας μπορεί να γίνει αυτό. Ζητώ η Βρωμύουσα μας...

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΒΡΩΜΟΥΣΑΣ

Η Βρωμύουσα, πόλη ξακουστή για τη βρωμιά της.
κι έλοι εμείς, τ' ακάθαρτα παιδιά της.
έχουμε ομάδες να πλυθούμε
και γι' αυτό τώρα θα βραβεύουμε.
Ποιεί από σάς αγαπάτε την ακαθαρσία.
Ελάτε εδώ, θα κάνουμε εστειρία.

Στη Βρωμύουσα μας, θάστε τιμημένοι
και ποτέ, ποτέ δέν θάσαστε πλυμένοι
Εδώ δέν ξεδενουμε σαπουνι ούτε νερό
το κορμί δέν χρειάζεται να είναι καθαρό
εντε αυτιά θά τριφετε ούτε δόντια
εντε χέρια θα πλύνετε ούτε ποδια
Έι χαρά, κάτω το μπάνιο κι ο μπελάς
πουχια πια από τις φωνάρες της μαμάς.

ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ: Αχ, Βεμπελχανα μου, δέν αντέχω άλλο.

(Στον αλήτη) Ερέχα παπδί μου, ειδοποίησε τους σερβιτόρους να φέρει το πιο χαλασμένο κρέας, το πιο μούχλιασμένο ψωμί και το πιο βρωμιομένο φάρμακο. Πρέπει να περιποιηθούμε τους ξένους μας... Λοιπόν, καθίστε, αγαπητέ μου, καθίστε... (Ο Τ. και η Κ. κάθονται θέλοντας και μή μπροστά στο τραπέζι. Ο Α. θγαίνει και σε λίγο ξαναπαίρνει με τα φαγητά, οι δυο , , πιάνουν τη μύτη τους.)

ΠΡΟΣΒΛΗΣ: Για να δώ, για να δώ. Το κρέας είναι καλό, είναι από εκείνο που μαγειρέγαμε πριν δυό εβδομάδες. Το ψωμί όμως σαν φρέσκο μου φαίνεται

ΑΛΗΤΗΣ: : Κυρίες πρόεδρε, για δές το είναι τελειως μούχλιασμένο. Είναι ψωμί που ζυμώθηκε πριν είκοσιτρείς ημέρες...

ΠΡΟΣΒΛΗΣ: Να φέρεις από το άλλο, των είκοσιπέντε ημερών... Και πρόσεξε μή διώξεις τις μύγες από πάνω... ε οι μύγες ο είναι τα πιο χαριτωμένα έντομα...

ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ: Βεμπελχανα δέν μπορώ, θά κάνω εμετό...

ΒΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ Τώρα θα βρούμε τον τρόπο να το σκάσουμε Κουτορνίθω μου... (στον Πρόεδρο) Εξέρετε, προτού καθίσουμε στο τραπέζι πρέπει να πλύνουμε τα χέρια μας...

ΠΡΟΣΒΛΗΣ: Οι ανησίες είναι αυτές. Στη Βρωμύουσα κανείς δέν πλένει ποτέ τα

χέρια του; ούτε πριν ούτε μετά το φαγητό.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Σαν δέν ντραπεστοε λέω εγώ...

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: Ίασσα σόπια Πουτσοσίθα...

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Ώι οίπα αυτό το τρελλοκρίτασ;

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: Ώμ σε μένει μιλουσε, μου ειπε οάν δέν ντραπετομαι που θα πλύνω τα χέρια μου...

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Α, μάλιστα.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: ΕΔ' ΟΥΔΕΙ σνοσε τρελλοκρίτασ.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Τι; τέλος πάντων τι λέει αυτή η μιμή; Ίλαμμένη είναι;

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: (εμπιστευτικά) Και, τεκαϊμένο, απο τον καιρό που γεννήθηκε είναι κεντυτοικια και το προσέχω εγώ. Κυριε Προεδρε, μην λογιζάνετε υπόψιν σας αυτό που λέει...

ΑΛΗΤΗΣ: (υπαινει τραχυντάσ) Κυριε Προεδρε, κύριε Πρόεδρε... τηλεγράφημα απο το εξωτερικό...

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Μαλιστα, μάλιστα, φαίνεται μαζ' αναγγέλλει την άγηξη του Γενικου Πρωθυπουργου της Πατριστασ Επιτροπής Εξέδρ. Εόρσει να μάσ απουείμε το μετάλλιο; (ενώ ανείγξει το τηλεγράφημα) Στοίμα όλα παιδι μου;

ΑΛΗΤΗΣ: Ώτσιρα κυριε Προεδρε.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Στρώσατε τα πιό βρωμια τραπεζομάντηλα στα τραπέζια;

ΑΛΗΤΗΣ: Τα πιο βρωμια κύριε Προεδρεέ.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Μάλιστα. Ώιζατε ακόμα κι άλλα σκουπιδια στους δρόμους και στα πεδερμια και στις αυλές και στα σκαλεπατια;

ΑΛΗΤΗΣ: Μαλιστα κυριε Προεδρε.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Τα φαγητά μέσα στις πιο ακάθαρτες κατοσάρδες και στα κατόμαυρα τηγάνια;

ΑΛΗΤΗΣ: ΜΑΛΙ...

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: (διαβάζει το τηλεγράφημα) ΤΙ; Τι διαβάσω εδώ; Ίλέπω καλά ή με γελ τα μάτια μου;

ΑΛΗΤΗΣ: ...ΔΙΣΤΑ ;;ΚΥ...

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: Τι συρδαινει κυριε Προεδρε.

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Πάρε, διάασε, δέν μπορώ, θα λιποθυμίσω, αχ, άχ... (ο αλητης του κάνει άερα, παιρνει ένα χονί και του φυσά άερα, αστεια σηη

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: (Διαβάζει): Κυριε Προεδρε της Προεδρασ. Αυτάρσει να σάς ανακινώσω ότι το ροκέρ σκουπιδιών δέν τε παιρνετε εσεις. Σ-π. Στο νησί σας υπάρχει νασε ενόρατι Πολυτέχνιτης ο σκουσε έχει πιο πολλά σκουπιδια απο σάς.. Στεπ.

ΑΛΗΤΗΣ: ΔΙΣΤΑ ΚΥΒΕΤΗ ΠΡΟ ΠΡΟ ΠΡΟ...

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: (διαβάζει) Πηγαίνουμε νατου δώσουμε το βραβείο και το μετάλλιο. στεπ. Καλή αντόμωση. Στεπ.

ΑΛΗΤΗΣ: Κυριε Προεδρε, Ώπνήστε κυριε Προεδρε. Ποιος θα μου δώσου τώρα τον μισθό μου, που εσεις πεθάνω-ΤΣ

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Δεν πεθανα, ανσητε... απλώς λιποθυμισα... Τι μου συνέβηκε και λιποθυμισα;

ΤΣΕΠΛΑΧΑΣ: ΠΗΓΑΤΕ αυτό το τηλεγράφημα...

ΠΡΟΪΔΡΟΣ: Ώ το τηλεγράφημα, άχ Ώαναλιποθυμώ...

- ΔΙΤΗΣ: Α, πρώτα τον μισθό μου, και την αυξηση...
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σιάσε, αγάριστε, μόνο τον μισθο σου σκέφτεσαι... Δεν βλέπεις που γανόμε τομετάλλιο;
- ΔΙΤΗΣ: Για τιμη νοιάζει εμένα για τα μετάλλια... μήπως τραγονται;
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ακου πολίτες να σου πετύχουν...
- ΤΕΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ακου, σας καλεί να πάτε στην απανομή του μεταλλίου που κέρδισε αυτός ο νεαρός κύριος Πολυτεχνίτης.
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αχ, μήμεν τον θυμίζετε, σας παρακαλώ μή μεν τον θυμίζετε αυτόν τον αυτόν τον...
- ΤΕΠΕΛΧΑΝΑΣ: Πολυτεχνίτη
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πολυτεχνίτης κι ερημοσπιτης, αυτό είναι. Δεν εξυπνά μάς κάνει. Θα του δείξω εγώ. Θα...θα τον λείσω στη φυλάκη...
- ΔΙΤΗΣ: Με ποια κατηγορία; Επειδή είναι γιος του προην Προέδρου;
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σιάσε εσύ, βλάκα... Με ποιου το μέρος εισα, δέν μου λές; Θέλεις να καθαρίσει και πάλι η πόλη μας, θέλεις να στραθείς στη δουλειά να μαζευεις σκουπιδια;
- ΔΙΤΗΣ: Δεν χρειάζεται κυριε προεδρε, τα σκουπιδια τα μαζευει ο Πολυτεχνίτ
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΤΙ; ΠΩ; Τα δικά μας σκουπιδια, τα σκουπιδια της Ερωμευσας μας τα μαζευει αυτός;
- ΔΙΤΗΣ: Εμ πώς κερδισε το ρεκόρ σκουπιδιών νομίζετε; Τα μαζευει καιτά κάνει σωρό. Λένε πως ο σωρός των σκουπιδιών που έχει μαζεψει έχει φτάσει σε υψος το ψηλότερο βουνό της γής. Έχει μαζεψει τα σκουπιδια απο ολόκληρο το νησί.
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Α, τον παλιάνθρωπο, ά τον χαφιέ, ά τον προδότη...
- ΔΙΤΗΣ: Έχει μαζεψει τα σκουπιδια απο όλα τα χωριά και τις πόλεις...
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χωριά και πόλεις, έ;
- ΚΟΥΚΟΥΝΙΟΣ: Νπα, και κι τα κάνει όλα αυτά τα σκουπιδια;
- ΔΙΤΗΣ: Να, τα κάνει λενε...λι..λίπασμα. Τα σκεπάζει λέει με χώμα και τα σκουπιδια γίνονται λίπασμα, κι ύστερα τα πουλάει...
- ΚΟΥΚΟΥΝΙΟΣ: Ακου λέει, να πουλάνε τα σκουπιδια. Το ξανάκουσες αυτο, Τεμπελχαν μου;
- ΤΕΠΕΛΧΑΝΑΣ: Πολυ πολυτεχνίτης αυτοσ ο κύριος. Σαν δέν βαριέται να μαζευει τα σκουπιδια...
- (ΕΙΔΕ πολίτης μπαίνει μ' ένα σακί, αρχίζεينا μαζευει απο χώμα τα σκουπιδια, βλέπει τον Προεδρο, φοβάται και τα βάζει στα πόδια.)
- ΔΙΤΗΣ: Και μήπως νομίζετε πως αυτός τα μαζευει; Τα μαζευουν οι άλλοι και του τα πάνε. Κι αυτός τα αγοράζει...
- ΚΟΥΚΟΥΝΙΟΣ: Ακουσες, Τεμπελχανα μου, αγοράζει λέει τα σκουπιδια... Μεγάλεσ βλάκας θάνει...
- ΤΕΠΕΛΧΑΝΑΣ : Ήθε άλλο παρά βλάκας ο άνθρωπος απ' ότι ακουω...
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Κι εσύ βρε προδότη, βρε Ιουδα, ταξερσ όλα αυτά βρε και δέν μου λες τίποτα; Ήξερες πως μου κλεθε τα σκουπιδια μου βρε;
- ΔΙΤΗΣ : Για μήπως μου ειπατε ποτέ πως απαγορευεται να κλέβουνε τα σκουπιδια κυριε Προεδρε;

ΠΡΟΣΒΛΥΣ: Αχ, δέν αντέχω, Ξαναλιποθυώ) (πέφτει)

ΑΛΩΠΙΣ: Κύριε Πρεσβρε, κύριε Πρεσβρε... Ξυπνήστε, δώστε μεν πρώτα τον μισθό μου....(μπαίνει ο καλίτης, αρχίζει να Ξαναμαζεύει οικουπίδια ο Αλήτης τον βλέπει, αρχίζει κι αυτός να μαζεύει) Πραξικέπημα Κάτω ο Πρεσβρος Βρωμιάρης...Ζητώ ο Πρεσβρος...Πολυτεχνίτης(ακουγεται φασαρία απο πληρες: Ζητώ ο Πρεσβρος Πολυτεχνίτης... Κάτω ο Βρωμιάρης. Να καθαρίσουμε τηνπόλη μας...

ΤΕΜΠΕΛΑΧΙΑΝΑ: Ευκαιρία να το σκάσουμε, Κου-ερνίθη μεν...

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Κριμα, ηθελα να γνωρίσω αυτον τον Πολυτεχνίτη.

ΤΕΜΠΕΛΑΧΙΑΝΑ: Μηπως θέλεις να μείνεις στο νησί των οικουπιδιών;

ΚΟΥΚΡΝΙΘΩ: Οχι, όχι, φοβάμαι μονάχη μου...

ΤΕΜΠΕΛΑΧΙΑΝΑ: Λοιπον, πάμε να φύγουμε(φευγουν με τις βαλίτσες τους ενώ ακουγεται τετραγουδι)

ΑΛΛΗ ΣΥΝΗΗ

- εκείνον με το κρασί και καλά που φάνηκες τετραπερατη, Κουτορνί μου και τον γέλασες εκείνο που έκανε τον αστυνόμο και πήρες πίσω τις τρεις λίρες...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (βαθια αναπνοή) Ωχ... Ελα Τεμπελχανα μου, έλα να σου φτιάξω το πρεγευματάκι σου να φάς, και μετανα βάλουμε και το θερμομετράκι μας, έτσι;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ποιο να βάλουμε;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Να, να σου βάλω το θερμοόμετρο, μήπως κι έχεις πυρετό...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Δεν έχω πυρετο, δέν έχω μάλιστα καθόλου πυρετό. Να, η κοιλιά μου πονάει λίγο, μετα απο κεινο το φαγοποτι στο νησί της μάσας.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ποιο νησί της μάσας. Ποιο φαγοποτι. Με κοροϊδύεις τώρα Τεμπελχανα μου, εσύ δέν εισαι που μουκανες παράπονα πως δέν έχουμε φωμί και πηγα να σου φέρω στον μπακάλη και μέχρι που νάβθω εσύ ξανακοιμήθηκες;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καλά και οι χοντροι; Ο διαγωνισμος φαγητου ;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Νατα páλι, απο την πεινα έχει επιάλτες ο καύμενουλης μου ο αδελφουλης... Ελα, σηκω τώρα, πρεπει να πάμε σχολειο.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τι; σχολείο, όχι καθ σχολείο. Αφου έχουμε διακοπές... Κρουαζιέρα δέν κάνουμε... Κρουαζιέρα στα νησιά... θυμήσου τον διαγωνισμο... Κουτορνίθω τι έπαθες, όλα ταξεχάσες;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Αυτε, σηκω λοιπον, νομίζω πως με κοροϊδύεις... Κοιτα, ντροπή σου Τεμπελχανα, κοιμάσαι με τα ρουχα. Ακου κρουαζιερες... (στα παιδιά.) Ουφ, μεγάλος μπελάς νάχεις αδελφό τεμπελη, έτσι δέ είναι, κοριτσια;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Σηκώνεται, πάει κοντά της). θελεες να πεις πως δέν θυμάσαι ουτε το νησί τών Φιουπιδιών... Ολα εκείνα τα σκουπιδια σεσωροί και ο προεδρος που μας έβαλε να φάμε σε άπλυταπιάτα... ωχ, η κοιλια μου, να βλέπεις, απ εκει πονεσε η κοιλιά μου...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Βρε Τεμπελχανα, η εισαι άρρωστος ή όνειρο ειδες.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ονειρο; Λετε να ηταν όνειρο; μα ηταν τοσο ζωντανο... (στα παιδια.) Καλά, όνειρο και η κρουαζιερα μας, και η ξάπλα και η μάσα και η τεμπελια; Τι κρίμα...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τον κοιτάζει... Ε, τι λές, Τεμπελχανα, νιώθεις καλύτερα;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Στα παιδιά, με πονηρια.) Φαινεται πως όνειρο θα ειδα... Μια ομως και η αδελφουλα μου νομιζει πως ειμαι άρρωστος, άς μην της χαλάσω χατηρι. Τι έχω να χάσω; Θα με φροντίσει λίγο περισσότερο...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ; Ωχ, η κοιλιά μου...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Πονάει η κοιλια σου, Τεμπελχανα μου; Να σου φτιάξω λίγο τσαϊ;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Α, ναι, και τσαϊ και φρυγανιές και τυρι και αυγά...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Μα αφου πονάει η κοιλια σου, πως θές να φάς τοσο πολύ...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Να, για να δυναμώσω, να νιώθω πολύ αδύνατος, τοσο αδύνατος ποι δεν μπορώ ουτε να σηκωθώ απο το κρεβάτι.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τον καύμενουλη μου... Τωρα να σε φροντίσω εγώ. Να σου φτιάξει

Ένα ωραίο προγευμα... (βγαίνει)

- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (Ξαναξαπλώνει) Ωχ, τουλάχιστον άς εκμεταλλευτώ λιγάκι την ξάπλα και τη ξεκουραση. (Στα παιδιά) Τι κρίμα νάσαι μονάχα όνειρο εκείνο το καταπληκτικό ταξίδι... Άχ, τι ωραίο ταξίδι που ητανε.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (μπαίνει με το δίσκο) Ελα, Τεμπελχανα μου, έτοιμο το γαλατάκι σου...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ωχ, ποσο αδύνατος νιώθω, δέν μπορω να σταθώ στα πόδια μου. Κουτορνίθω μου, δέν μου δίνεις τον δίσκο στο κρεβάτι;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τεμπελχανα, ξέρεις πως η μαμά δέν θέλει να τρώμε στο κρεβάτι. Τελος πάντων, για σήμεραμόνο.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ωχ, άρρωστος ειμαι, πολύ άρρωστος (τρώει με όρεξη) παρα πολύ άρωστος...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (στα παιδιά) Καλέ τι άρρωστος εισαι που έχει τωση όρεξη. Τι λέτε παιδιά, μήπως με κοροΐδευει;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Νατα, βλέπεις, το χέρι μου τρέμει, δέν έχει δύναμη να βάλει ουτε το βουτυρο στη φρυγανια. Μου τοβάξεις Κουτορνίθω μου;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Καλά, να στο βάλω...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΚΑΙ Λιγο μέλι...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Και μέλι, ορίστε.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Δεν μου κόβεις και λιγο τυράκι... άχ, αδύνατος ειμαι..
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Αντε, πάρε και τυρί. πωπω, Τεμπελχανα μου αργήσαμε, πρεπει να τρεξουμε για το σχολειο. Θα μάς βάλει τις φωνές η μαμά και ο μπαμπάς αν αργήσουμε για το σχολείο πάλι...
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Εγώ ξέρεις λέω να μην πάω σχολειο σήμερα.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Να μην πάς; Γιατι; εισαι άρρωστος;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Και βέβαια άρρωστος ειμαι, τι λέμε τωση ώρα...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Να τηλεφωνήσω στη μαμά.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Α, όχι, μην την ενοχλήσεις στη δουλειά της...
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Στον μπαμπά.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ο μπαμπας λείπει ταξίδι σημερα, ξεχασες;
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (σηκώνεται.) Πωω να τηλεφωνήσω στον γιατρο. Εχει το τηλέφωνο του γραμένο η μαμα.
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΟΧΙ, Οχι Κουτορνίθω μου, δέν χρειάζεται, να, αν μεινω έτσι στο κρεβάτακι μου ησυχος θαμου περάσει.
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Τι Να σου πώ, βρε Τεμπελχανα μου, μπας και δέν πας στο σχολειο επειδή βαριέσαι;
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Οχι, οχι Κουτορνίθω μου, να σου ορκιστώ. Με ξέρεις εμένα να βαριέμαι, θεός φυλάξει... Πηγαινε εσύ, και εξήγησε στον Διευθυν οτι ειμαι άρρωστος..
- ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Καλά τοτε, εγώ πάω, γειάσου (φευγει με τη σάνκκα της)
- ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (τριβει τα χέρια του) Τι καλά, τι καλά, γλύτωσα και σήμερα απο το σχολείο. Μεγάλος μπελάς αυτό το σχολείο καθε πρωί, δέν συμφωνείτε; Καλά εισαι να μπορείς να το σκάξεις που και που... (χασμουριέται) και τώρα άς το ρίξουμε λιγο στον υπνάκο. Μεγάλ ανακάλυψη το κρεβάτι, μην μου πήτε. Ας βάλουμε και λιγη μουσι να μάς νανουρίσει (βάζει το ράδιο, ακουμε λιγη μουσική, χαμνι γωναν τα παιδιά)

ΜΗΤΕΡΑ: (Μπαίνει) Τεμπελχανα, Κουτορνίθω, εδώ είστε, παιδιά μου; Ωχ, κουρση και σήμερα. Ας ετοιμάσω το φαγητό μέχρι που νά

σκολάσουν τα παιδιά. (Ο Τ. κινείται στο κρεβάτι, σε μια στιγμή αρχίζει να τραγουδά)

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Με πλοίο ταξιδευουμε πάμε σε νέους τοπους...

ΜΗΤΕΡΑ: ΜΠΑ, κάποιος είναι μέσα στο σπίτι... Ποιος είναι;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καινούργιους να γνωρίσουμε κι αλλοιωτικούς ανθρώπους...

ΜΗΤΕΡΑ: Σαν τη φωνή του Τεμπελχανα μου μοιάζει. "Α ποτε γυρises κι όλα απο το σχολειο... Τεμπελχανα, εσύ είσαι παιδι μου, γυρises κι ολας; (παι προς το δωμάτιο του, τον βλέπει που είναι ξαπλωμένος.) Τεμπελχανα τι έχεις γιέ μου, εισαιάρωστος;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΜΕ ΠΛΟΙΟ ταξιδευουμε, πάμε σε νέους τοπους. Ζητω το Νησι τής Εαπλας...

ΜΗΤΕΡΑ: Τεμπελχανα, Τεμπελχανα, τι κάνεις εκεί; Κοιμάσαι; (τον ηκουντα)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: (Μπαίνει με τη σάκ^α της.) Χαιρετε, μαμά, ηρθα... Ξερεις η δασκάλα μας ειπε... (βλέπει τον Τ.) Ακόμα κοιμάται ο Τεμπελχανας μας;

ΜΗΤΕΡΑ: Θελεις να πεις οτι δέν πηγε σχολειο;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ε, τι; Μαμά, ηρθες κι εσύ στο Νησί της Εαπλας; Ωραια δέν είναι; Καλή η κρουαζιέρα μας, δέν είναι; Και να σκεφτεις ποσο ευκολος ηταν ο διαγωνισμός...

ΜΗΤΕΡΑ: Τεμπελχανα, δέν πηγες σχολειο, απάντησε μου.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Χ^η, σχολειο; δηλαδή, μαμά, ξέρεις πονουσε η κοιλιά μου και ειχα και πυρετο και ημουν και αδύνατος, να, να σου πει η Κουτορνίθω, και υστερα εκεινος ο διαγωνισμός ηταν πανευκολος!

ΜΗΤΕΡΑ: Τεμπελχανα δέν πηγες παλι σχολειο. Το ξέρεις οτι ο Διευθυντής ειπε στον πατέρα σου οτι θα σε αφήσει στην ιδια τάξη

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Μα αφου σου λέω πονουσε η κοιλιά μου μωρέ μαμά, άρχισε στο Νησί της Ψευτιάς, συνέχισε στο Νησί της Μάσας και τελος στο Νησί της Βρωμιάς. Αυτό ομως το τελευσαιο το Νησί της Εαπλας έχει πολύ πλάκα. Ολοι ξαπλουνουνε απο το πρωί ισα με το βράδυ:

Δεν χρειαζεται να πάνε ουτε σχολειο ουτε στη δουλεια.

ΜΗΤΕΡΑ: Ετσι έ; Τότε γιατι δέν έμεινες εκεί μια και τρελλαινεσαι για ξαπλα; Γιατι ξαναγύρises στο σπίτι μας;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Μαμα, δέν καταλαβαινεις, όνειρο έβλεπε ο Τεμπελχανας μας.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ονειρο; Τι κριμα... Ονειρο σε συνεχειες, όνειρο σηριαλ που λέμε Κρουαζιέρα σε τосα νησια και μάλισστατζάμπα, χωρις να πληρώσεις ουτε σεντ.

ΜΗΤΕΡΑ: Και ποιος σου ειπε πως τα ταξιδάκασου ηταν τζάμπα. Τωρα θα τα πληρώσεις κυριε Τεμπελχανα.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ωχ..

ΜΗΤΕΡΑ: Ποσα ταξίδια ειπες πως έκανες.;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τι ταξίδια καλέ, αφου ονειρο ηταν.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ναι, Τεμπελχανα μου, δέν μουλεγες για κάτι νησια, το Νησί της Ψευτιάς και το νησί της Μάσας και το νησι της Βρωμιας...

ΜΗΤΕΡΑ: Τρια ταξίδια, λοιπον...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΚΑΙ Που το βάζεις το ταξίδι στο Νησί της Εαπλας, το καλύτερο απ'βλα..

ΜΗΤΕΡΑ: Τεσσερα ταξίδια, λοιπον.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καράβι, καραβάκι, που πάς μέσ'στο γιαλο...

ΜΗΤΕΡΑ: Λοιπον, έχουμε και λέμε, τεσσερα ταξίδια, για τέσσερεις εβδομάδες ο Τεμπελχανας θα πλένει τα πιάτα για να πληρώσει τα τέσσερα ταξίδια.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Καλέ μαμά, τι λές τώρα, τεσσερεις βδομάδες να πλένω πιάτα για ένα όνειρο;

ΜΗΤΕΡΑ: Εσύ ειπες πως έκανες τέσσερα ταξίδια χωρίς να πληρώσεις ουτε σεντ. Αυτά τα ταξίδια θα πρέπει να πληρωθουνε με κάτι, αλλιως θαρθει η αστυνομία να σε συλλάβει.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ποια αστυνομία καλέ μαμά, αφου σου λειει πωςόνειρο ηταν.

ΜΗΤΕΡΑ : Κουτορνίθω, σώπα εσύ. Για να μή σε βάλω να πλένεις κι εσύ πια Που δέν με πήρες τηλέφωνο να μου πεις πωςο Τεμπελχανας δέν πηγε σχολειο.. Αντε, πηγαινε τώρα να στρώσεις το τραπέζε

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ : Ναι, ναι, μαμα, αυτό ειναι, η Κουτορνίθω έπρπε να σου τηλεφωνησει, εκείνη πρεπει να πλένει τα πιάτα.

ΜΗΤΕΡΑ: Σωπα, Τεμπελχανα, μην τις κάνουμεέξη τις εβδομάδες. Λοιπον, ετοιμάσου γρήγορα, νάρθεισ στο τραπέζι για φαγητό κι αμέσως μετά να ετοιμάσεις τα μαθήματα σου για αυριο.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ουφ, δέν φτάνει που θάχω ταπιάτα θάχω και τα μαθήματα τώρα. Κι ύστερα σου λένε πως η πιο ωραια ζωή ειναι των παιδιών. Εγώ όταν θαμεγαλώσω και θα παντρευτώ και θακάνω παιδιά, δέν θα τα βάζω ποτέ μα ποτέ να μελγουν τα μαθηματα τους, κι ουτε θα τα βάζω ποτέ να πλένουν τα πιάτα...

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑ

Ειμαι σοφός, και πονηρός....

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ:(ενώ σιγυρίζει) Κουτορνίθω..

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ναι Τεμπελχανα μου

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Κθιτα τα χέρια μου...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ:(πλησιάζει) Τι έχουν τα χέρια σου Τεμπελχανα μου.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Μα δέν τα βλέπεις ποσο μικρά και αδύναταειναι;..(Η Κ. Περιεργαζεται καλά τα χέρια του Τ., τα συγκρίνει με ταδικά της)

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ξερω κι εγώ, αφου τολές εσύ Τεμπελχανα μου, έτσι θάναι, αδύνατα θαναι...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Τα χέρια μου δέν έχουν καθόλου δύναμη, να, για δέσπου τρέμουν κι όλας...Ελα, σε παρακαλώ, βοήθησε με να στρώσουμε το κρεβάτι

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Καλά Τεμπελχανα μου(στρώνουν)

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Πδν λές, Κουτορνίθω, θέλεις να σε πάρω κι εσένα μαζί μου στο αλλο ταξίδι;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ποιο ταξίδι;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: (στα παιδιά) Προσέξτε τώραπουθα της την σιάσω και πάλι.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Να, θα πάω στο Νησί τών Παγωτών.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Στο Νησί τών παγωτών;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Αμε; Εκεί στενησι τών παγωτών τα παγωτά φυτρώνουνε στη γή σαν χορτάρι. Όλα τα χωράφια κι όλα τα βουνά είναι σπαρμένα με παγωτά. Παγωτο φράουλα, παγωτο φιστίκι, παγωτό βανίλια, όποιο ειδος παγωτό θέλεις, απλώς σκύβεις και το μαζευεις...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ω, τι ωραια...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Είναι το πιό ωραιο νησί του κόσμου. Τα παιδιά βγαίνουν έξω και μαζευουν παγωτά, ακριβώς όπως μαζευουν τα λουλουδια στους αγρους.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Και τρώς όσα παγωτά θέλεις;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Όσα θέλεις.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Χωρις να πληρώσεις;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Χωρις να πληρώσεις.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Εμένα μ'αρέσουνε πολύ τα παγωτά, Τεμπελχανα μου.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Το ξέρω, γι'αυτό σου λέω, θέλεις να σε πάρωμαζί μου;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ; Μπορείς;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Και βέβαια μπορώ.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Πάρε με, Τεμπελχανα μου, πότε να πάμε;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Να, πρεπει πρωτα να πλύνω ταπιάτα για τεσσερεις βδομάδες, δέν άκουσες τι είπε η μαμά.;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ναι, κι ύστερα θα πάμε;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Αν μπορέσουμε θα πάμε. Αν δέν κουραστήτε άρα πολύ.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Γιατι να κουραστεις, Τεμπελχανα μου;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Μα αφου θα πλένω ταπιάτα για τεσσερεις βδομάδες πώς να μήν κουραστώ. Τόσο πολύ θα κουραστώ που θα πέσω άρρωστος στο κρεβά και δένθα μπορέσω να σε πάρω στο νησί τών Παγωτών.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ω, τι κρίμα...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Εκτός αν...με βοηθήσειςμε το πλύσι μο τών πιάτων...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Πως να σε βοηθήσω;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΝΑ: ΤΗΝπρώτη βδομάβα, να ταπλύνεις εσύ, Τηνδευτερη καιτην τρίτη να ταπλένεις εσύ και εγώ να σε κοιτάζω, και την τεταρτη βδομά να ταπλευξες εσύ καιεγώ γα τα σκουπιζω. Ετσι δέν θα κουραστώ παρα πολύ...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ωραια...και μετά θα πάρουμε παγωτά;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Όσα θέλουμε.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Θα πάρουμε τρια.Μεγάλα, έτσι; Πάω να το πώ στη μαμά.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Ελα δώ,που πάς, μην το πεις στη μαμά...έλα δώ μωρε Κουτορνίθω

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ:

Τι θά κάνω μ'αυτή την αδελφή...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Εγώ λέω να το πουμε στη μαμά, Τεμπελχανα μου...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΤΙ ΝΑ της πεις της μαμάς...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ : Να, αυτό με το νησί τών Παγωτων... μπορεί να θέλει κι εκείνη παγωτο...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Οχι, να μήν της το πουμε, Κουτορνίθω, γιατι μετά μπορεί να

μην μάς αφήσει να πάμε...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Μααφου λές πως είναι όνειρο, βρε Τεμπελχανά...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Και τι σχέση έχει, εγώ θα σε βάλω μέσα στο όνειρο μου.

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Γίνεται;

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: ΠΩΣ ΔΕΝ γίνεται, δικό μου όνειρο δεν είναι;

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: Ωραιο θα φάμε εκατο παγωτά.

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ: Διακόσια θά φάμε...

ΚΟΥΤΟΡΝΙΘΩ: ΧΧιλια...

ΤΕΜΠΕΛΧΑΝΑΣ Δυο χιλιάδες....

(τραγουδούν)

Καράβι, καραβάκι....

ΑΥΛΑΙΑ - ΤΕΛΟΣ -